

18

RA NGÀY:

1 · 11 · 86

Luân báo

CHÍNH NGHĨA

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM

Vị sáng lập chế độ Cộng Hoà Việt Nam

*Lâm râm thấp nén hương lòng
Nhớ người vị quốc, non sông đắp bồi.
Thiên thu danh vẫn sáng ngời,
Sử xanh ghi khắc, người người nhớ thương*

TƯỢNG NIỆM CHÍ SĨ NGÔ ĐÌNH DIỆM

Chí cả bao trùm khắp núi sông
Tiền tài danh vọng ... xem bằng không.
Chín năm sự nghiệp, phơi xương trắng
Một phút sa cơ, tấm máu hồng
"Tiết trực" vang lừng, vùng Úc, Mỹ.
"Tâm hư" kính động, cõi Tây đông.
Giòng đời vẫn đục vì danh lợi
Một đóa sen vàng, mãi trắng trong
Một đóa sen vàng mãi trắng trong
Hương thơm ngào ngạt khắp trời Đông
Can thường rạn vỡ giòng Lạc Việt
Chí khí oai danh giống Tiên, Rồng
Tiếng gọi đồng bào luôn đáp: có
Lời thăm ngoại chủng chối từ: không
Xác thân tuy đã thành tro bụi
Hồn mãi muôn đời với núi sông.
Hồn mãi muôn đời với núi sông
Giờ đây linh hiển chốn Thiên cung
Hộ phù chiến sĩ xua quân Cộng
Nung chí ba quân đuổi giặc Hồng
Thăng tiến dân sinh, ngời đất Á
Hạnh phúc an ninh rạng trời Đông
Muôn năm lịch sử còn ghi lại
Chí sĩ NGÔ ĐÌNH mạch suối trong

NGUYỄN THAO

Cố Tổng Thống Gioan Baotixita
NGÔ-ĐÌNH-DIỆM

Kính thưa Quý vị:

Hôm nay chúng ta đã ngậm ngùi tổ chức lễ tưởng niệm thứ 23 ngày Tổng Thống Ngô Đình Diệm tuấn nạn.

Chúng ta không tổ chức tưởng niệm Cụ như công tác của những người làm chính trị mà đã tưởng niệm Cụ và các chiến sĩ như một công tác của những người Việt Nam còn nghĩ đến cội nguồn, còn biết ơn những bậc tiền nhân, còn hướng về Tổ Quốc thân yêu đang bị xiềng xích trong gông cùm Cộng sản, còn nghĩ đến hàng chục triệu đồng bào đang quần quai trong đau thương, còn nghĩ đến các chiến sĩ Quốc Gia đang rên xiết trong lao tù Cộng sản.

Tưởng niệm Cố Tổng Thống Ngô đình Diệm, trước hết chúng ta tưởng niệm một Đại Anh Hùng Dân Tộc đã tận hiến trọn cả cuộc đời mình để tìm đường sống cho dân tộc và cho Quê Hương Đất nước ta, và cuối cùng đã chịu hy sinh một cách bi thảm vì cương quyết bảo vệ chính nghĩa Dân tộc.

Và tưởng niệm Cố Tổng Thống cũng chính là để nhắc nhở chúng ta luôn noi gương Cụ qua đạo đức của một thánh nhân, Đức tính của một bậc quân tử và nhất là chúng ta xin nhận châm ngôn của Cụ: "Tiết Trực Tâm Hư" làm châm ngôn cho đời mình để giữ mình luôn cương trực, ngay thẳng như thân cây trúc, tiêu biểu cho người Quân tử và để sống cuộc đời liêm chính và giữ một tấm lòng không vẫn đục vì lợi danh hầu có thể yêu thương Đồng bào như lòng cây trúc vậy.

Việc tổ chức hôm nay, là do tấm lòng yêu mến Cụ và các Chiến Sĩ Quốc Gia của một số nhỏ anh em với phương tiện thiếu thốn... Xin chân thành cảm tạ quý vị.

■ NGUYỄN VĂN THỌ

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

Để tưởng niệm cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, vị Tổng Thống đã khai sáng nền Đệ Nhất Cộng Hòa cũng như để ghi ơn công đức của một lãnh tụ đã suốt đời tận tụy hy sinh cho **CHÍNH NGHĨA DÂN TỘC**, cho **ĐỘC LẬP QUỐC GIA**.

Cùng để tưởng niệm các **ANH HÙNG TỬ SĨ** đã bỏ mình vì **TỔ QUỐC**, những **ĐỒNG BÀO** đã tử nạn trên biển cả hay rừng sâu trên con đường đi tìm tự do.

Một buổi lễ tưởng niệm và cầu nguyện đặc biệt sẽ được long trọng tổ chức lúc 4 giờ 30 chiều chúa nhật 2/11/86 tại Trung Tâm Công Giáo thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo số 685 Singleton Rd. San Jose.

BAN TỔ CHỨC trân trọng kính mời quý Hội Đoàn, Tổ Chức và toàn thể đồng bào không phân biệt tôn giáo đến tham dự buổi lễ tưởng niệm vị lãnh tụ kính mến của dân tộc, các anh hùng tử sĩ, và đồng bào tử nạn vì lý tưởng tự do.

BAN TỔ CHỨC

ĐEM CHÍNH-NGHĨA ĐỂ THẮNG HUNG-TÀN
LẤY CHÍ-NHÂN MÀ THAY CƯỜNG-BẠO

Ciáo Dân Họ Đạo
Đũ Vương Các Thánh
Ổũ Đạo

Điếp tục ngưng đóng
góp tiền, cho đến khi
hai thỉnh nguyện
được Tòa Giám Mục

San Jose
Chấp thuận.

TUẦN BÁO
CHÍNH NGHĨA

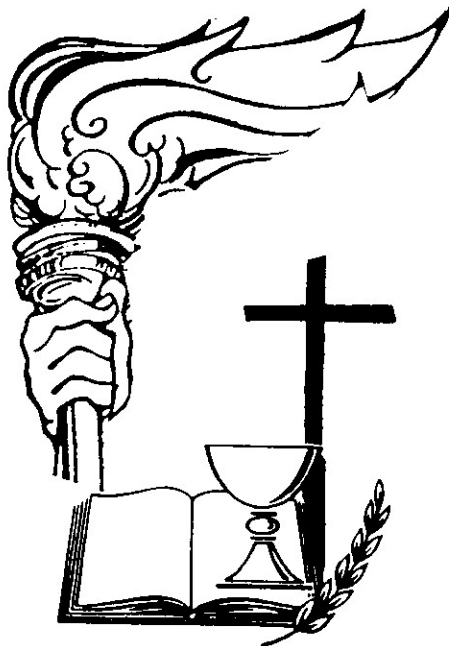
Giấy phép số: 028175387

BẢO TRỢ
Ban Chấp Hành và Giáo Dân tại
Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo
Giáo Phận San Jose

SÁNG LẬP
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại
Giáo Phận San Jose.

ĐIỀU HÀNH
HOÀNG THÔNG

ĐỊA CHỈ
685 Singleton Rd.
San Jose, CA 95111
ĐT: (408) 224-8318

Ý NGHĨA MỘT SỰ ĐỔI THAY

Kính thưa quý vị độc giả,

Trong những ngày tháng qua, Chính Nghĩa đã trở thành đứa con yêu quý của mọi gia đình trong cũng như ngoài Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo tại San Jose. Hơn thế nữa, Chính Nghĩa đã trở thành tiếng nói bất khuất của lớp giáo dân đang vùng lên làm lịch sử cho Giáo Hội, chống lại chủ trương hội nhập của giới chức thẩm quyền địa phương thuộc Giáo Hội. Sau hơn 4 tháng qua, tiếng nói Chính Nghĩa đã vang vọng khắp hoàn cầu, thấu đến Cung điện Vị Đại Diện Chúa Kitô trên trái đất: Đức Giáo Hoàng GIOAN PHAOLÔ ĐỆ II. Và cũng vì vậy,

— Để đáp ứng với những biến chuyển trong công cuộc hòa giải của Đại Diện Sứ Thần Tòa Thánh, Linh mục Bê Trơn Nguyễn Đức Thiệp.

— Để đề phòng trường hợp “Giải pháp Nguyễn Đức Thiệp” tan vỡ do lập trường cố hữu của Tòa Giám Mục San Jose hoặc do nhóm giáo dân Việt Nam vong bản ủng hộ lập trường của Tòa Giám Mục hiện đang khai thác và lợi dụng những sơ hở của Sứ Giả Nguyễn Đức Thiệp.

— Để phá tan ý đồ chia rẽ của Tòa Giám Mục nhằm khuyến khích một số giáo dân Việt Nam cuồng tín đến các Thánh Lễ khiêu khích, gây bạo động, tạo nên cảnh huynh đệ tương tàn và giải gỡ thế bí cho Tòa Giám Mục, Chính Nghĩa kể từ số này đã được kiện toàn và cải tiến để sẵn sàng trường kỳ đối phó với bất cứ hoàn cảnh nào xảy tới.

CHÍNH NGHĨA

THƯ CỦA GS TRẦN CÔNG THIỆN CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRẢ LỜI CHA TỔNG QUẢN TERRENCE SULLIVAN

San Jose, ngày 29 tháng 10, 1986.

Kính gửi: LM Terrence Sullivan
Tổng Quản Giáo Phận San Jose
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022

Con đã nhận được thư đề ngày 28 tháng 10, 86 của Cha, trong đó Cha cho biết Đức Giám Mục DuMaine yêu cầu Cha đại diện Ngài để trả lời thư đề ngày 23 tháng 10, 86 của con.

Con cũng đã nhận thư đề ngày 23 tháng 10, 86 của LM Bề Trên Barnabas Nguyễn Đức Thiệp. Ngài giải thích rằng sở dĩ phiên họp giữa chúng con và Đức Giám Mục phải hoãn lại vì những sự lộn xộn gần đây xảy ra tại mấy nơi có Thánh Lễ Việt Nam trong hai dịp cuối tuần qua. Dù vậy, giáo dân vẫn còn nhiều thắc mắc và giao động. Con nghĩ rằng một phiên họp như đã dự trù sẽ rất hữu ích và cần thiết.

Như con đã trình bày trong các thư gửi Đức Giám mục, thông cáo ngày 2 tháng 10, 86 của Cha là nguyên nhân và có vẻ đang yểm trợ cho các hành động gây hấn của nhóm ủng hộ Đức Giám Mục - Chúng con bao giờ cũng chủ trương bất bạo động, ôn hòa, và tránh mọi đụng chạm. Trong khi đó, nhóm người gây rối đã vô cớ chửi bới và cố tình hành hung như con đã tường thuật rõ ràng với Đức Giám Mục theo lời của các nhân chứng. Cũng tại nhà thờ St. Lucy's Chúa Nhật vừa qua, 26 tháng 10, 86 ông Vũ Văn Xán, người đã xông tới đánh vào đầu ông Ngô Văn Xương, Phó Trưởng Khu Campbell vào tuần trước, lại ngang nhiên hành hung anh Bùi Định và bị cảnh sát bắt ngay tại chỗ. Luật sư của nạn nhân đã liên lạc ngay với cảnh sát Campbell, vì cảnh sát là nhân chứng trong vụ này: nội vụ sẽ được đưa ra Tòa trong ngày gần đây. Các sự kiện kể trên cho thấy các vụ lộn xộn xảy ra trong 2 cuối tuần qua không phải do giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo gây ra mà là do nhóm ủng hộ Đức Giám Mục cố tình khiêu khích và hành hung. Họ đã tự xưng với cảnh sát là người của Giám Mục. Như mọi người đã rõ, các nhóm này đã được văn phòng công tác xã hội (USCC) của giáo phận đỡ đầu và giúp phương tiện hoạt động. Do đó, con xin Cha Tổng Quản hãy ra chỉ thị cho nhóm này ngưng ngay thái độ và hành động gây hấn để tránh ngộ nhận cho rằng Toà Giám Mục đang tạo ra sự chia rẽ và căm thù giữa những người Công Giáo Việt Nam để đổ lỗi và trốn trách nhiệm.

Con mong muốn sự thật được tôn trọng và mâu thuẫn giữa Tòa Giám Mục và Giáo Dân Họ Đạo chúng con sẽ được giải quyết trong sự thông cảm và tình thương. Với những biện pháp khôn ngoan của Tòa Giám Mục và thái độ vô tư của cảnh sát giữ an ninh, con hy vọng giáo dân Việt Nam sẽ được dự Thánh Lễ Chúa Nhật trong trật tự và bình an.

Trân trọng kính chào Cha Tổng Quản trong Chúa Kitô.
Giuse Trần Công Thiện
Chủ Tịch Ban Chấp Hành
Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Bản sao kính gửi: Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi,
Sứ Thần Tòa Thánh.
Đức Giám Mục Pierre DuMaine
LM Bề Trên Barnabas Nguyễn Đức Thiệp.
LM Eugene Boyle.

VÂNG LỜI HAY KHÔNG VÂNG LỜI

(kỳ 4)

HỒ SINH GIANG TỬ

Cộng Đồng San Jose không vâng lời Đức Giám Mục DuMaine để chấp nhận linh mục Dương vì trong đó có ý đồ làm tan hoang mộng ước thành lập giáo xứ thể nhân của họ, trong cái hào khí đấu tranh theo truyền thống của cha ông.

Đây là một câu chuyện đáng cho Cộng Đồng San Jose noi theo.

I. ĐÁNG THÁNH CỦA KHÔNG VÂNG LỜI.

Đây là truyện lịch sử có thật về việc không vâng lời Đức Giáo Hoàng chứ không chỉ Giám Mục. Vậy mà kết cuộc kẻ không vâng lời được làm thánh và Đức Giáo Hoàng bị quên lãng. Đó là cuộc đời Thánh ATHANASIO. Kể truyện này tôi ước mong Cộng đồng San Jose được **nên Thánh trong sự không vâng lời**, đúng như Tiến Sĩ Trần An Bài tuyên bố: *“Mai ngày đây một Giáo-xứ Việt Nam chắc chắn phải được thành hình. Các con phải tự hào gìn giữ lấy vì đây không phải là do sự cúi đầu khom lưng nịnh hót Bề Trên mà có được; nhưng đây là công trình của bao nhiêu mồ hôi nước mắt của bao nhiêu buổi chiều đọc kinh, vắc thánh giá, của bao nhiêu ^{đêm} canh thức dần vật và nhất là do sự quyết tâm của toàn thể Cộng-đồng”* (1-8-86).

Vậy Thánh Athanasiô là ai?

Thánh Athanasiô là giám mục Alexandria một tòa giám mục lẫy lừng thuở xưa khác nào như Tòa Giám Mục Paris bây giờ. Cuộc đời của Thánh nhân là cuộc đời đấu tranh, không vâng lời cho đến cả Đức Giáo Hoàng Liberiô (352-361). Thật là một cuộc đời gian nan và rất có ý nghĩa.

Athanasiô xuất thân từ một gia đình đạo hạnh được giáo dục tôn giáo hoàn hảo từ tuổi nhỏ. Ngài sinh năm 296, gia nhập hàng giáo sĩ năm 312 và được lãnh chức phó tế năm 318 rồi được làm bí thư cho Đức Giám Mục Alexandrô. Khi công đồng Nicea I nhóm họp năm 325 thì Athanasiô theo giám mục của mình dự công đồng như thư ký riêng của Ngài. Năm 328 giám mục Alexandrô từ trần và

trước giờ mệnh chung đã chỉ định Athanasiô làm giám mục kế vị. Sự lựa chọn này đã được các giám mục bên Ai Cập chấp thuận, trừ một số giám mục theo phái Ariô và Melitianô. Tưởng cũng nên nhắc lại phái Ariô là nhóm phát khởi bởi linh mục Arius ở Anthioc, chủ trương Thiên Chúa Con không cùng một bản thể với Thiên Chúa Cha cũng như không có cùng hiện hữu đời đời và quyền năng vô biên.... Phái Meletianô đứng đầu là giám mục Meletius ở Lycopolis chủ trương giống như Ariô và có mộng chiếm đoạt ngôi vị giám mục ở Alexandria. Cả hai phái đều đã bị công đồng Nicea kết án.

Năm 331 phái Meletianô tố cáo Thánh Athanasiô tại triều đình Constantin I nhưng Thánh nhân đã thắng. Từ đó Ngài định nhiều hình phạt gắt gao cho phái này. Tiếp đấy, Ngài trở nên đích cho phái Ariô chống đối, nhất là giám mục Eusebius ở Nicomedia.

Năm 335, Vua Constantin I triệu tập công đồng Tyre và truyền Thánh nhân đến trả lời những lời tố cáo của phái Ariô. Công đồng toàn các giám mục chủ hòa sợ vua Constantin I nên Thánh nhân của chúng ta thua không đủ hậu thuẫn, bị vua đẩy đi sang tận Bắc nước Pháp.

Năm 337, Vua Cha chết, Vua con Costatin II ân xá và cho Thánh nhân nhận lại Tòa Giám Mục Alexandria như xưa. Nhưng hoạn nạn vẫn chưa hết.

Năm sau, thấy quá nhiều lộn xộn, vua Constantin II triệu tập công đồng Antioch, phần lớn các giám mục lên án Thánh nhân, và đặt Pistus rồi Gregorio làm giám mục Alexandria. Thế là Thánh nhân lưu vong đi Roma cầu cứu Đức Giáo Hoàng.

Năm 340, Đức Giáo Hoàng Julius I (327-352) triệu tập công đồng Roma sau khi cho học hỏi quyết định của công đồng Tyre năm 335 thì công đồng Roma tuyên bố Thánh Athanasiô vô tội. Nhưng các giám mục Đông phương không chịu vâng lời theo quyết nghị của Roma nên Athanasiô không về được

đành đi khắp nơi ở Ý và Pháp chống đối thuyết Ariô và cổ vũ đời tu theo lối đan viện.

Năm 343, một công đồng chung ở Sardica do Hoàng Đế Constans và Costantin II đồng triệu tập nhưng giám mục Đông Phương không chịu họp vì giám mục Tây-phương nhận Athanasiô trong hàng ngũ của họ. Công đồng vẫn tiếp tục họp và cùng tuyên bố Athanasiô vô tội.

Năm 346, Vua Constantius II cho phép Athanasiô về lại Tòa Giám Mục Alexandria. Thánh nhân được khoảng thời gian 10 năm tương đối an bình để chăm sóc đoàn chiên, khuyến khích ơn kêu gọi tu dòng và sáng tác những luận án chống lại các lạc thuyết đang thịnh hành.

Năm 355, Vua Constans bên Tây chết, nên Constantius II làm vua toàn cõi Đông Tây. Lúc này vua đã theo phái Ariô và muốn mọi người phải theo mình. Thật ra phái Ariô rất khéo léo. Khi công đồng Nicea tuyên bố Chúa Con cùng bản thể với Chúa Cha (chữ công đồng dùng là **homoousion**) thì phái Ariô thêm chữ "i" vào giữa là **homoiousion** có nghĩa là **giống bản thể**. **Giống** có thể là **cùng** mà cũng có nghĩa là **không cùng** bản thể, ta gọi danh từ ấy là những lưỡng nghĩa (equivocal) hay hàm hồ (ambiguous). Là người phân đời, Hoàng Đế chỉ muốn nhìn thấy sự bình an xã hội, dấu hiệu được các khía cạnh lắt léo nên đã triệu tập các giám mục Pháp trong công đồng Arles 353 bắt mọi giám mục phải lên án Athanasiô, nếu không, bị phạt lưu đày. Công việc kết quả tốt, các giám mục răm rắp nghe theo. Tham sinh úy tử! Đặc ý, Vua cũng làm như thế với Công đồng Milan ở Ý, năm 353 và sau đó sai đặc xú của mình lấy chữ ký của những giám mục vắng mặt. Trong số chống đối bản văn của Arles và Milan có giáo hoàng Liberiô (352-366) và Thánh Hilariô ở Poitiers. Lập tức Hoàng Đế bắt Giáo Hoàng giam ở Thrace hai năm (355-356) cho đến ngày ĐGH Liberiô **thuận ký bản văn theo phái Ariô và lên án rút phép thông công Athanasiô**.

Năm 356 đương lúc hát kinh chiều tại nhà thờ, một đoàn binh của vua bao vây thánh đường nhưng may Athanasiô thoát chạy vào sa mạc Liban. Lệnh tầm nã ban hành. Athanasiô phải trốn tránh từ nơi này sang nơi khác nhờ các giáo dân vẫn trung thành với Ngài. Đã có những lần Athanasiô trở về Alexandria để giữ vững đức tin của con chiên thuần thành và phân phát những tài liệu vạch rõ âm mưu của các giám mục nịnh thần, rồi đạo.

Năm 362 tháng 2 sau khi vua Constantius II qua

đời, hoàng đế Julianô thăng vị đã cho Athanasiô trở về lại ngai tòa Giám Mục Alexandria. Ngài lập tức triệu tập một công đồng mới và lên án phái Ariô và tân phái Semi-Ariô. Nhưng rồi vua Julianô ngã theo đa thần thuyết nên tháng 10 năm đó đã ra lệnh lưu đày thánh Athanasiô. Đấng Thánh của chúng ta vẫn một niềm vững vàng với chân lý trong cảnh lao đao cùng cực.

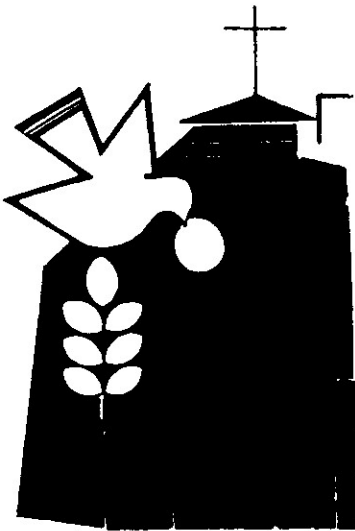
Năm 363, vua Julianô chết, Athanasiô trở về Alexandria với sự nghênh đón nồng nhiệt của các giáo hữu trung tín, nhưng vị vua mới Joviano thiện cảm với Athanasiô lại có mệnh yếu nên chỉ sau mấy tháng đã ra người thiên cổ.

Năm 364, Vua Valentinianô lên ngôi phong em là Valens làm vua bên đông. Vị vương này thích chủ trương Ariô nên đã bắt bớ những ai không theo cùng một lý thuyết. Athanasiô lại một phen mang thân phận lưu đày. Trong thời gian này dân chúng đứng lên chống đối vua Valens mãnh liệt và đòi phục hồi cho Athanasiô.

Năm 365, Athanasiô trở về Tòa Alexandria với lòng sung sướng tột cùng của hàng giáo sĩ và giáo dân trung thành với Chúa. Thánh Athanasiô tiếp tục sứ mệnh rao giảng đạo lý nguyên tuyền của Chúa và viết sách truyền bá chân lý đức tin của mạc khải. Ngài qua đời năm 373. Kết thúc một cuộc đời tranh đấu cho chính nghĩa đức tin, lao đao vì đức tin. Và cũng chính đức tin đã đưa ngài lên một vĩ nhân chói sáng của thế kỷ thứ 4 cho muôn thế hệ noi gương. Đang khi ấy Đức Giáo Hoàng Liberiô đã bị quên lãng. Được biết rằng các Đức Giáo Hoàng trước Liberiô đều làm thánh nhưng ĐGH Liberiô thì không. Sự vấp ngã của ĐGH Liberiô vẫn là bài học về sự yếu đuối con người và cũng không dính líu vào ơn bất khả ngộ của Giáo Hoàng. Vì khi ký bản văn này Ngài không theo hình thức định tín như được xác nhận theo Cộng Đồng Vatican I.

Vậy, nếu đã có đấng thánh được làm thánh vì chống Giáo Hoàng trong việc sai lầm của Giáo Hoàng thì trước sự sai lầm của Đức Giám Mục DuMaine, sự không vâng lời của Cộng Đồng San Jose lại chẳng là nhân đức hay sao?

II. NHẬN DIỆN VÂNG LỜI CỦA NHỮNG NGƯỜI LIÊN HỆ.

Với đôi mắt của Thần học Tu đức chúng ta hãy nhìn đến các nhân vật trong vụ biến động ở San Jose để xem nhân đức vâng lời của các ngài ra sao. Tôi cũng cần phải nói trước là sự nhận định này có tính cách khách quan, căn cứ trên các chứng từ. Còn nếu các ngài viết một đảng mà lòng dạ một khác thì ai mà hiểu được. Người đầu tiên mà ta điểm danh vẫn là Đức Giám Mục DuMaine.

1. Đức vâng lời của Đức Giám Mục DuMaine.

Tới đây tôi phớt đến một truyện nhỏ về Đức Giáo Hoàng Gioan 23. Trong một buổi triều yết Đức Hồng Y Spellman, Đức Giáo Hoàng nói rằng:

— Mỗi ngày ta xin Chúa hai điều: một là biết Thánh Ý Chúa, hai là ơn can đảm làm theo thánh ý Ngài.

Câu nói của vị đại diện Chúa ở trần gian có ý gì? Chúng ta cứ tưởng Đức Giáo Hoàng là người chỉ biết truyền lệnh, còn tất cả mọi người đều phải tuân lệnh Ngài. Hóa ra trước khi ra lệnh cho toàn thể Hội Thánh, Đức Giáo Hoàng xin được biết Ý Chúa rồi mới ra lệnh. Lời nói của Đức Giáo Hoàng dẫn đến kết luận: Trước khi truyền lệnh, Bề Trên vẫn ^{phải} biết Chúa có muốn truyền lệnh đó cho bề dưới không. Vậy câu hỏi về đức vâng lời của ĐGM DuMaine sẽ là: Chúa có muốn Đức Giám Mục làm thế không? Chúa có muốn ĐGM cổ võ đồng hóa hội nhập

không? Lấy dấu chứng gì để nói rằng Chúa muốn hội nhập và đồng hóa cho dân Công Giáo ở San Jose?

Trong phần A của bài “Những lỗi lầm của ĐGM DuMaine” chúng tôi đã phân tích ý nghĩa hội nhập xuyên qua Thần Học Mục Vụ, Kinh Thánh, Giáo Luật. Và tất cả mọi phân tích đều chứng minh rằng Hội nhập không phải là vấn đề tôn giáo. Hội nhập là vấn đề xã hội, chính trị và Hội Thánh thông cảm nhưng không là phần vụ chính của Hội Thánh. Phần vụ của Hội Thánh là rao giảng đức tin, nuôi dưỡng đức tin, phát triển đức tin.

Giả thuyết rằng có một chỉ thị nào đặc biệt từ Vatican liên hệ tới việc coi sóc các người công giáo tị nạn chẳng? Nói khác đi, có một sắc lệnh mục vụ nào khác thường đối với những người tị nạn không? Câu trả lời nằm trong sự học hỏi của Hội Nghị Thế Giới về Di Trú lần thứ 2 họp tại Vatican từ 14 đến 19 tháng 10 năm 1985 với đề tài “Di dân xử dụng quyền tự do trong việc hội nhập Giáo Hội.” Hội nghị đã xác định như sau:

“Giáo hội nhìn nhận cá tính nguyên thủy của họ và **cho họ cơ hội tự do hội nhập** vào cộng đồng họ mới tới trong khi vẫn giữ ngôn ngữ và các truyền thống riêng của mình. Cộng đồng mà họ mới tới sinh sống này cũng là thành phần của cùng một Giáo hội phổ quát và cũng thuộc về cùng một Dân Chúa. Trong giáo hội địa phương, việc gặp gỡ các nền văn hóa khác nhau và việc đề cao những lối sống đạo riêng biệt nói lên tính cách phổ quát của Giáo Hội, một Giáo Hội càng trở nên công giáo hơn khi chứng tỏ sự duy nhất trong đức tin, một đức tin được thể hiện nơi nhiều sắc thái văn hóa khác biệt”. (Bản văn đức kết hội nghị số 1, 4).

Để hỗ trợ cho lập trường này, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã tuyên bố: “Những người tiếp đón di trú phải có bốn phạm quan tâm đến không những các nhu cầu mà còn cả nhân cách của họ nữa. Phải hiểu đến niềm khao khát được chia sẻ và kính trọng của họ, gạt bỏ mọi tinh thần tự mãn, kiêu hãnh và ích kỷ mà hãy nhớ rằng mọi của cải có mục đích phổ quát, cho sức lao động và gia đình họ được hưởng những bảo đảm như nhau theo pháp luật ấn định.”

Đức Giáo Hoàng còn đi xa hơn nữa:

“Giáo Hội không phải là ‘bí tích hiệp nhất, tiếp nhận sự khác biệt vào hiệp nhất, như thể làm chứng cho sự hòa giải mà chúa Kitô đã đạt được qua thánh

giá của người' hay sao? Bằng một cách trọn vẹn hơn các nhóm xã hội khác, Cộng Đồng Công Giáo có bốn phận phải kinh nghiệm sức sống linh hoạt này trong sự hiệp nhất huynh đệ và trong sự tôn trọng những dị biệt... Chớ gì các việc chủ chăn làm đều nhằm đi đến mục tiêu này." (Diễn văn ĐGH Gioan Phaolô II đọc trước hội nghị Di Dân thế giới 17-10-85).

Kinh Thánh tôn trọng ý muốn hồi hương của người di dân tị nạn, Giáo Luật khuyến khích giáo xứ thể nhân, mục vụ khuyến cáo chăm lo đức tin của người lữ vận, Hội Nghị Di Dân đề cao tự do lựa chọn hội nhập của người cư ngụ, Đức Giáo Hoàng khuyến cáo các chủ chăn tôn trọng những dị biệt... Thử hỏi ĐGM DuMaine đang vâng lệnh ai, chỉ thị nào khi đưa yếu tố hội nhập, đồng hóa làm mục tiêu mục vụ?

Đức Giám Mục DuMaine có thể nói rằng: tôi bằng lòng Giáo Xứ Thể Nhân đấy chứ. Tôi cho họ lập Họ Đạo (Mission) mà, họ hiểu lầm tôi hoàn toàn, họ đã xuyên tạc ý muốn của tôi.

Đấy chỉ là lý luận chạy trốn mà thôi. Người theo sát những biến chuyển ở đây phải công nhận rằng nếu không có đêm đốt ánh đèn soi thấu lương tâm vị chủ chăn ở nhà thờ Chánh Tòa ngày 10-8-85 một cách uy hùng quyết liệt thì cái trung tâm mục vụ đã không thể trở thành Họ Đạo (Mission) ngày 6-9-85. Và nếu không có buổi tranh luận giữa linh mục tổng quản Sullivan và tiến sĩ Trần An Bài ngày 3-8-86 do đài truyền hình số 11 tổ chức. Vả sau cùng nếu không có buổi lễ phong chức vào ngày 16/8/86 trước bầy chó và dùi cui ở nhà thờ Maria Goretti thì trên tờ báo của Địa Phận The Valley Catholic, bộ 4 số 10, tháng 10/86 đã không có đăng lời minh xác của ĐGM DuMaine nguyên văn như sau: "Họ Đạo (Mission) Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam được gọi cách thích hợp hơn và chính xác hơn, đó là Bán Giáo Xứ (quasi parish) theo ngôn từ giáo luật. Luật 516 xác định rằng Bán Giáo Xứ (quasi parish) thì tương đương với giáo xứ (parish)."

Thật đây cũng là cách giải thích chạy trốn. Ta hãy đọc kỹ khoản 516 nguyên văn như sau:

Can. 516. 1. Unless the law provides otherwise, a quasi-parish is equivalent to a parish. A quasi-parish is a certain community of Christ's faithful within a particular Church, entrusted to a priest as its proper pastor, but because of special circumstances not yet established as a parish.

2. Where some communities cannot be established as a parishes or quasi-parishes, the diocesan Bishop

is to provide to their spiritual care in some other way.

Tạm dịch:

1. Trừ khi luật định thể khác, Bán Giáo Xứ thì tương đương với Giáo Xứ, Bán Giáo Xứ là một cộng đồng tín hữu nhất định được chỉ định một linh mục như Cha Sở riêng của họ mà về hoàn cảnh đặc biệt chưa thể thiết lập thành Giáo Xứ.

2. Khi một cộng đồng nào không thể thiết lập thành Giáo Xứ hay Bán Giáo Xứ, thì Đức Giám Mục phải chu cấp mục vụ bằng một cách khác.

Chúng ta hãy đọc kỹ phần 2 của luật 516: "Khi một cộng đồng nào không thể thiết lập thành Giáo Xứ hay Bán Giáo Xứ thì Đức Giám Mục phải chu cấp mục vụ bằng một cách khác." Một trong những cách khác là Trung Tâm Mục Vụ (pastoral center) là Họ Đạo (Mission), **chứ không thể nói được rằng Họ Đạo (Mission) đương nhiên là Bán Giáo Xứ (Quasi-parish).**

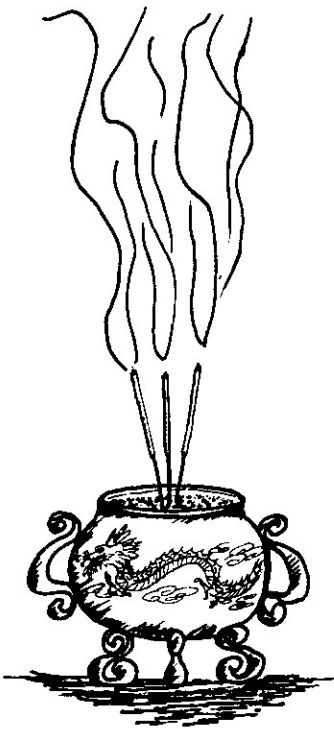
Vậy thì khi giải thích Họ Đạo (Mission) là Bán Giáo Xứ (Quasi-parish) cũng chỉ là cách giải thích quanh co, chiếu lệ và cũng chứng tỏ cái yếu thể của ĐGM trước những yêu sách chính đáng của Giáo Dân. Cụ thể mà nói, cũng chẳng đáng đùng mà Đức Giám Mục phải ráng mà giải thoát giáo luật để gọi Họ Đạo (Mission) là Bán Giáo Xứ (Quasi-Parish) cho xong chuyện.

Ta nhận gì trong thái độ lù lù, lù lù của ĐGM? Ngoài cái thể tiến của Cộng Đồng San Jose, ta thấy ĐGM cố chấp trong hành xử để từ chối thỏa mãn nguyện vọng chính đáng của giáo dân và trước hết là của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và của chính Thiên Chúa.

Để trả lời câu hỏi về Đức vâng lời của Đức Giám Mục DuMaine, xin bạn mở lại tiểu mục "Vâng lời và những mạo danh" và sẽ thấy ĐGM nằm trong trường hợp b: "Cố chấp không phải là vâng lời".

(Còn tiếp)

NỒI LÒNG:

(Bài thơ được nhiều người biết đến của cố T. Th. Ngô Đình Diệm).

*

*Guom đàn nửa gánh quấy sang sông,
Hỏi bến: Thuyền không, lái cũng không!
Xe muốn nặng nề thương vó ký (I)
Đường mây rộng rãi, tiếc chim Hồng.
Và trời lấp biển, người đâu tá?
Bán lợi mua danh, chợ vẫn đông!
Lần lửa nắng mưa, theo cuộc thế,
Cắm sào đợ nước, thuở nào trong?*

NGÔ ĐÌNH DIỆM 1953

(I). Tích chuyện Chu Bá Nhạc, khi thấy một con Thiên-Lý-Mã mà dùng để tải muối, thực đáng tiếc!

TIN ĐẶC BIỆT

Chiều ngày 30 tháng 10, 86, Linh Mục Đỗ Văn Đĩnh sau khi giải tội cho một số giáo dân đã phải tạm ngưng vì phải đi làm lễ. Linh Mục Lưu Đình Dương đã tự động vào tòa giải tội thay thế. Giáo dân biết được lục tục ra về hết.

Vâng lời

*Như tên chủ tịch bạo tàn,
Giữa thời kháng chiến đã dành ngôi cao!
Chuyên gia hãm hại đồng bào,
Đợi con nước đục buông cào, thả câu!*

*

*Như tên gián điệp mắt sâu,
Trong đêm giục xập nhịp cầu cảm thông!
Thay sai lãnh tụ bất công,
Muru toan phá hoại cộng đồng quốc gia!*

*

*Như tên đế quốc kiêu sa,
Cắt chia đất Việt Nam ra nhiều phần.
Ôm chân luồn cúi hoàng thân,
Môn sinh chủ thuyết tam phân hóa đồng.*

*

*Như tên vong bản cuồng ngông,
Khéo roi nước mắt lấy lòng ngoại nhân!
Khéo tay nâng chiếc bút thần,
Nịnh hàng quý tộc chửi hàng thứ dân.*

*

*Âm mưu phá vỡ hòa đàm,
Tạo ra huyết nhục tương tàn, phân ly!
Vâng lời thủ lãnh kiêu kỳ,
Tiếp tay bách hại người di tản buồn.*

Thiện Hải

HAI GIÁO DÂN ỦNG HỘ ĐGM DUMAINE BỊ BẮT VÌ TỘI ĐÁ THƯƠNG

Chúa Nhật ngày 26-10-86 vừa qua, Thánh Lễ 9 giờ sáng tại hội trường St. Lucy ở Campbell giáo dân tham dự thật đông đảo. Thánh lễ đã hoàn tất một cách thánh thiện và an lành. Sau khi vị Chủ tế ban phép lành bình an, bài Thánh ca một lần nữa lại vang lên, làm rung động bao tâm hồn. Mọi người làm dấu Thánh Giá, cảm tạ Thiên Chúa và ra về.

Tan lễ, tiếng cười nói xôn xao, hớn hở, mừng rỡ... họ chuyện trò thật vui nhộn.

Nhiều người đã thắc mắc, phải chăng đây là một Thánh Lễ an hòa của giáo dân Họ Đạo đang mong đợi?

Bên ngoài khuôn viên hội trường, có khoảng 8 nhân viên cảnh sát mặc sắc phục. Ngoài ra còn cảnh sát mặc thường phục cũng đang thi hành một số nhiệm vụ.

Một Thánh Lễ có khoảng 300 giáo dân, mà có tới hơn 10 nhân viên công lực canh chừng, thì cái an hòa mà mọi người đang mong ước hẳn là mong manh lắm! Ai đã cướp mất cái an hòa của những con chiên đến đây để thờ phượng Thiên Chúa? ĐGM DuMaine? LM Dương vì chức Chánh Xứ? Bè phái, phe đảng hay một tổ chức nào?

Hầu hết tất cả mọi người đã lên xe, và đang rời khỏi khuôn viên nhà thờ. Số còn lại phần lớn là những người ủng hộ ĐGM đang nặng lời với những giáo dân Họ đạo. Giáo dân lặng lẽ ra về, ít ai đếm xỉa tới những lời nói tục tằn ấy và chính vì cái cử chỉ "làm ngơ" này làm cho những người đang chửi càng trở nên tức tối. Họ tụ lại một nhóm khoảng 10 người đàn bà, càng lúc càng lớn tiếng. Một chị hùng hổ quá, nhân viên cảnh sát phải bắt buộc chị rời khuôn viên nhờ thờ ngay tức khắc.

Xa xa, phóng viên BÙI ĐỊNH đang thu xếp máy quay phim để ra về, ông VŨ XÁN, không hiểu vì lý do gì, ông tách rời đám đông, chạy một khoảng xa trên 20 mét, nhảy bổ lên, giựt máy quay phim trên vai người phóng viên. Ông VŨ XÁN quát tháo:

— Mà quay cái gì, mà quay cái gì, quay cái mả bố ông hả.

Vị chỉ huy cảnh sát lớn tiếng ra lệnh:

— Hãy chặn đứng hành động của tên kia lại.

Ngay sau đó, cảnh sát bắt ông XÁN, dẫn ra xe, còng tay lại. Ông dẫy dụa! Chống cự! Nhưng vô ích! Họ ấn ông lên xe, Xe lăn bánh, hướng thẳng sở cảnh sát Campbell.

Một người đàn bà đứng gần đấy lớn tiếng:

— Tại sao lại bắt ông ta. Ô hay, cảnh sát chống lại lệnh của ĐGM à?!

Được biết ông VŨ XÁN là một trong những người nổi tiếng ủng hộ đường hướng của ĐGM DuMaine.

Anh S, phe ĐGM nói với viên cảnh sát:

— Họ quay phim, chụp hình để thuê người giết chúng tôi.

Viên cảnh sát gạt phắt đi:

— Không hề có chuyện đó, đừng nói như vậy.

Ngoài cổng, mấy người đang phát bản tin CHÍNH NGHĨA thuộc nhóm Ủy Ban BVCL và HB. Nhóm khác đang phát tờ TÍN HỮU. Một thanh niên thuộc nhóm TÍN HỮU đã nói với viên cảnh sát:

— Đừng cho họ phát báo CHÍNH NGHĨA, vì họ đã phát tối hôm qua, nhiều lắm rồi.

Người cảnh sát trả lời:

— Không được, anh có muốn phát báo (Tín Hữu) của các anh không? Tại sao anh lại không muốn cho họ phát báo (CHÍNH NGHĨA) của họ?

Thanh niên bẽn lẽn nhìn viên cảnh sát mà không trả lời được, rồi lẩn vào đám đông trốn mất.

Ngoài cổng hầu hết các xe đều dừng lại để đón nhận bản tin CHÍNH NGHĨA hay tờ TÍN HỮU hoặc cả hai. Nhưng ai cũng nhận thấy bản tin CHÍNH NGHĨA vẫn "ăn khách" hơn tờ TÍN HỮU

nhiều.

Một cô khoảng 25 tuổi, từ xa tiến lại chỗ mấy người đang phát bản tin CHÍNH NGHĨA. Cô gây gỗ lớn tiếng với em PHƯỢNG, 16 tuổi. Sau đó cô đánh em PHƯỢNG tới tấp, em đứng yên. Viên cảnh sát can ra, và túm lấy cổ tay cô, lôi đi. Cô ta vùng vẫy:

— Sao lại bắt tôi? Cô kia đánh tôi trước, buông tôi ra, buông tôi ra.

Một giọng đàn bà khác lại vọng lên:

— Người này thuộc phe ĐGM, phe ĐGM mà! Sao lại bắt cô ta.

Cô ta dẫy dựa, cố gắng vùng ra. Nhưng không được. Hai tay đã bị còng, nhốt vào xe lồng sắt của cảnh sát. Chiếc xe lạnh lùng lăn bánh.

Vài người đàn bà nhìn theo xe cảnh sát và rung rúc khóc. Chính những người đàn bà ấy đã khóc khi xe cảnh sát chở ông Xán đi 10 phút trước. Một người đàn bà khác lại hoảng lên:

— Cor chừng mình mắc bẫy nó, mình mắc bẫy nó rồi!

Thực sự thì chả ai mắc bẫy ai cả. Chính mắt những nhân viên công lực trông thấy hai người này đánh những người khác, nên họ bắt nhốt vì tội đả thương.

Một viên cảnh sát tiến về chỗ em PHƯỢNG và hỏi.

— Em có đánh cô ta không?

— Không, chính mắt ông thấy, em đâu có đánh cô ta.

Viên cảnh sát quả quyết:

— Đúng em không đánh cô ta. Tôi chỉ thấy cô ấy đánh em.

Đám người bốt ồn ào. Trên nét mặt họ hiện rõ những sợ hãi, lo âu, tức giận. Họ cuống cuống, đi đi lại lại, phân bua với cảnh sát, với cha BOSE và với nhau.

Sở cảnh sát cho biết hai người bị bắt sẽ bị truy tố vì tội đả thương.

Được biết hai nạn nhân cũng đang nhờ phát luật can thiệp.

Văn phòng ĐGM cho rằng, người nào làm thì cá nhân người đó lãnh hậu quả.

Ông TRẦN AN BÀI thuộc UBBVCL và HB thì quan niệm thực thi đức bác ái để xóa bỏ hận thù.

Chúng tôi đang chờ sự giải thích của LM Dương, PTBVĐT, HĐGD và LLCQCC.

Đpv. QUỐC THIỀU.

XÁO TRỘN

Gần đây có chuyện hay hay,
Trong nhà đổ vỡ, đắng cay cõi lòng.
Thực hư phải hỏi hai dòng,
Nghe rằng cùng tổ cùng tông, khác loài.
Gia đình bởi thế, chia hai,
Cùng cha khác mẹ, phân hai nỗi này.
Phe cha cậy thế Ông Tây,
Ý mình sang trọng, một tay bạc tiền
Đứng về phe Mẹ con hiền,
Nghĩa trung, hiếu thảo nên phiền lòng cha.
Thế là tan nát cửa nhà,
Tập trung con lại, phe cha gây thù.
Cầm đầu do bởi chớp bu,
Thêm vào anh trưởng, con hư lãng loạn.
Cậy cha đập phá tan hoang,
Đàn con theo mẹ, cơ hàn biết chi!
Kể từ cha mẹ sinh thì,
Người anh thủ đoạn, chiếm vì ngôi cha.
Lăm le chiếm đoạt cửa nhà,
Làm cho sự nghiệp mẹ cha tan tành.
Thế mà lòng dạ chưa đành,
Gây nên cái cảnh phân tranh, chia lìa.
Đàn con theo mẹ quyết thề,
Đi theo cùng mẹ, không về với cha.
Muốn cho sum họp cửa nhà,
Anh nên theo gót người cha lên đường.
Phải chi anh biết mà lường
Anh em chung sống một đường, mới ngoan.
Bây giờ nhà cửa tan hoang,
Ai gây nên cảnh khóc than, oán hờn ???

ĐẠI HỒNG THỦY

thơ gửi quý cha

Kính gửi quý cha:

- Paul Lưu Đình Dương
- Hai cha phụ tá Họ Đạo NVCTTĐ
- Cha Cao Phương Kỹ

Kính Cha Dương,

Mặc dầu cha không hiện diện tại các buổi Thánh Lễ dành riêng cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trong ba tuần lễ vừa qua, nhưng tôi chắc chắn cha đã được báo cáo đầy đủ về những gì đã xảy ra trong các buổi Thánh Lễ này. Tôi không muốn nêu ra đây những nguyên nhân đã gây ra các cuộc xáo trộn này để rồi kết án cho ai và bênh vực cho ai, nhưng tôi có một câu hỏi mà từ ba tuần nay, với tư cách là một giáo dân tầm thường, ít hiểu biết, tôi băn khoăn tự hỏi: Rồi ra các Thánh Lễ Việt Nam cứ đều đặn xảy ra như thế này sao?

Thưa cha, cha đã từng long trọng tuyên bố với toàn thể các giáo dân tại đây rằng: cha vì đức vâng lời Đức Giám Mục mà nhận lãnh chức vụ Chánh Xứ này, và vì vâng lời, cha thề sẽ sống chết với nó và nếu cần phải tử đạo thì cha rất sẵn sàng. Thật cao cả thay đức vâng lời của cha.

Thế nhưng, thưa cha, khi cha vâng lệnh Đức Giám Mục nhận lãnh chức vụ chánh sở Họ Đạo, thì cũng mặc nhiên cha phải tuân lệnh Đức Giám Mục mà thi hành chức vụ đó (Rõ ràng là Đức Giám Mục muốn cha đem an bình, lòng đạo đức, tin mừng của Chúa đến cho giáo dân). Câu chuyện lộn xộn xảy ra từ ba tuần nay trong các Thánh Lễ VN, cha phải vâng lời Đức Giám Mục mà nhận lãnh trách nhiệm giải quyết nó chứ?

Cha có thể nói: vì một số ít (có lẽ là 282 người) đã gây xáo ^{trộn}, vậy với tư cách là Chánh Xứ cha phải có biện pháp duy trì trật tự, mang lại an bình cho Họ Đạo! Chỉ có 282 người, bên cạnh một đại đa số không hề kia, sao cha không làm nổi. Nếu cha cảm thấy bất lực giải quyết thì tại sao cha cứ ngồi đó để rồi không làm gì cả nếu không nói là cổ võ cho 2 phe chống đối nhau! Trách nhiệm của cha ở đâu?

Một chủ chăn vô trách nhiệm thì đưa đến xáo trộn là chuyện đương nhiên, như lời Cha Cao

Phương Kỹ từng nhắc nhở: **THƯỢNG BẤT CHÍNH, HẠ TẮC LOẠN**. Cha Kỹ hiểu rõ câu này, cha Kỹ phải thi hành và nhắc nhở những ai phải thi hành câu này: **XIN CHA KỸ NHẮC CHA DƯƠNG VÌ CHA KỸ VỚI CHA DƯƠNG LÀ CHỖ "TÂM ĐẤU Ỗ HỢP"**. Không thi hành nhiệm vụ cấp trên giao phó có nghĩa là bất tuân lệnh, là không thi hành đức vâng lời.

Lại nữa, cha nói: Khi cha nhận lãnh chức thánh linh mục, có nghĩa là cha đã hiến trọn đời cha cho tha nhân (sic) và lấy đức vâng lời vị giám mục tiền cử cha vào thánh chức này làm phương châm cho đời cha. Tôi hỏi nhỏ cha: Đức Giám Mục nào cho phép cha trốn thoát khỏi Việt Nam (không cho mà làm là vâng lời phải không cha?) bỏ lại giáo dân sống bơ vơ với lũ lang sói cộng sản. Cha nói cha sống cho tha nhân mà cha bỏ giáo dân lại, tìm đường sống cho riêng cha. Ôi! Chử tha nhân đã bị lạm dụng. Rất may mắn là Giáo Hội Công Giáo Việt Nam có rất ít những linh mục vô trách nhiệm, khẩu phật tâm xà như cha. Hầu hết các linh mục, giám mục VN đã chấp nhận mọi hiểm nguy dù phải trả bằng chính mạng sống của mình để cùng các con chiến bảo vệ đức tin, tuyên xưng đức vâng lời. Nếu so sánh hành vi trốn chạy của cha, bất kể lệnh của giám mục với việc bỏ áo dòng về sống đời giáo dân của linh mục NGUYỄN NGỌC LAN thì tôi thấy bên tám lạng bên nửa cân.

Nhưng xin cha Dương đừng vội thất vọng, chưa muộn đâu, nếu cha muốn tuyên xưng đức vâng lời của cha: cha có thể xét lại, trở về VN vâng lời Đức Giám Mục đã xức dầu thánh trên trán cha trong ngày cha lãnh nhận thánh chức và tuyên hứa vâng lời Ngài, để chết vì Chúa và cho tha nhân. Đó là đức vâng lời sáng ngời nhất mà không một ai có thể chối

cãi được. Lúc ấy cha sẽ là một Thánh Tử Đạo như cha đã nói và tôi hứa danh dự với cha, con cái cháu chất tôi, tôi sẽ bắt chúng nó nhận tên cha — Lưu Đình Dương — làm tên thánh trong ngày chúng nhận lãnh phép Thánh tẩy và như vậy, đúng như lòng cha mong ước, danh cha sẽ lưu truyền muôn đời cùng với dòng họ của tôi. Cũng rất có thể, không riêng gì tôi và gia đình tôi, mà còn có cả nhiều gia đình cũng bắt chước tôi làm công chuyện lưu danh vạn đại này. Phúc thay. Mong cha vì tha nhân mà thi hành đức vâng lời cao quý này.

Với hai cha phó.

Tôi cảm thấy quý cha thật vô trách nhiệm: quý cha biết rõ những xáo trộn, những đờn đau tui nhục của cộng đồng nhà, mà quý cha làm ngơ. Quý cha xử sự và sống như hai người "robot", bảo gì làm nấy, không bàn luận, không gợi ý... Nếu quý cha có tinh thần trách nhiệm, quý cha đã phải trình sự việc cho cha Dương để yêu cầu cha Dương giải quyết cấp thời. Nếu cha Dương không giải quyết — hoặc không muốn giải quyết hoặc bất lực, thì quý cha phải trình lên cha Sullivan, cha Boyle hoặc chính Đức Giám Mục. Nếu các vị trên vì một lý do nào đó không giải quyết, quý cha phải can đảm chứng tỏ tinh thần trách nhiệm bằng cách từ chức để nhường cho quý cha khác có khả năng đem bình an đến cho giáo dân Họ Đạo. Đàng này quý cha đã làm gì? Thật đờn đau cho người công giáo VN tại San Jose gặp toàn các vị chủ chăn như thế. Tôi tin rằng nếu ở địa vị của cha, thì cha Hoan, cha Phương và hầu hết các linh mục khác đã không hành xử như cha.

Còn cha Kỷ đâu? Cha được Đức Giám Mục tín nhiệm mà! Cha lại thông thái nữa! Cha lại biết ơn Tòa Giám Mục nhất về tăng lữ cha ở, về tiền cha xài! Cho tiền, cho nhà ở để rồi cha làm mọi chuyện như người ở muốn bất kể phải trái: đó là biết ơn theo cha định nghĩa chăng? Nếu cha thực lòng thương giáo dân, cha phải có thái độ để chấm dứt tình trạng đờn đau xảy tới trong các Thánh Lễ chứ? Hay cha chỉ khoái giảng thuyết với các giọng điệu lên án người khác, nịnh hót người kia v.v... Cha thấy không, Thánh Lễ VN có cảnh sát, có chó săn, có đánh lộn mà sao cha không nhảy vô can thiệp với Đức Cha, xin Ngài dùng biện pháp nào đem lại an

bình cho Họ Đạo! Lại cũng vô trách nhiệm luôn! Thật không hiểu nổi các cha VN tại vùng này! Có ăn, có hưởng thì làm "note", tranh giành, yêu cầu từ chức v.v... Có khó khăn, có trách nhiệm thì im lặng, coi như không biết, không thấy, không nghe.

Xin quý cha hãy vì lương tâm linh mục giải quyết hoặc yêu cầu giải quyết gấp những xáo trộn trong Họ Đạo, nếu không trách nhiệm trực tiếp là quý cha đó. Tôi không cần biết phe nào phải phe nào trái, chỉ xin các cha phải nhận lãnh trách nhiệm chủ chăn.

Xin Chúa Thánh Linh đốt lửa trong lòng quý cha để soi sáng lương tâm của quý cha hầu cộng đồng công giáo VN tại đây

được sống những ngày an bình dưới bóng từ bi của Mẹ Maria và dưới sự hộ trì của các hiền thánh tiền nhân tử đạo VN.

Mong thay,
NGUYỄN SONG CA
Phone: (408) 739-1030
Milpitas, 10-28-86

đón
đọc
CHÍNH-NGHĨA
SỐ
19

BẠO ĐỘNG, VÙNG VÃY HAY LẬT NGƯỢC THỂ CỜ?

Những người hằng tha thiết với Cộng đồng Công giáo Việt Nam và hằng quan tâm đến cuộc biến động kéo dài hơn 4 tháng nay giữa Tòa Giám Mục San Jose và giáo dân tại Họ Đạo NVCTTĐ đều ghi nhận 2 sự kiện quan trọng đã xảy ra trong những tuần lễ vừa qua.

SỰ KIỆN 1:

Giữa lúc cuộc tranh chấp lên đến cao điểm và nguy cơ đổ vỡ trầm trọng (cho sự tương quan giữa TGM và Giáo dân tại Họ Đạo) có thể xảy ra bất cứ lúc nào, Linh Mục Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp đã đến San Jose, với vai trò như một Sứ Giả để tìm một phương thức hòa giải cho cuộc tranh chấp, theo lệnh của Sứ Thần Tòa Thánh và sự chấp thuận của Tòa Giám Mục San Jose.

Tin vị sứ giả đến, đã đem lại một niềm hy vọng tràn trề cho mọi người tại đây, cuộc tranh chấp sôi bỏng đã từ từ giảm cường độ, mọi người yên lặng chờ đợi và chú tâm theo dõi mọi diễn tiến công tác của vị sứ giả.

Sau hơn 1 tháng hiện diện, Vị Sứ Giả đã tiếp xúc với TGM và giáo dân mọi giới một cách rộng rãi, và Ngài cho biết, giai đoạn tiếp xúc để tìm hiểu đã hoàn tất, giai đoạn sắp tới là giai đoạn Ngài sẽ đúc kết đệ trình những giải pháp của Ngài lên Tòa Giám Mục, sau đó là một cuộc gặp gỡ để hòa giải giữa Tòa Giám Mục và đại diện giáo dân tại Họ Đạo NVCTTĐ.

Đúng như vậy, đầu tháng 10 Tòa GM San Jose đã gửi một lá thư đến các vị đại diện của giáo dân tại Họ Đạo, với đại ý như sau: Toà Giám Mục hoan danh quyền xếp đặt một cuộc hòa giải do LM Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp thực hiện, thành phần tham dự phiên họp, địa điểm cũng như giờ giấc cũng hoàn toàn do Ngài xếp đặt, Tòa Giám Mục cũng không quên kêu gọi đại diện giáo dân hãy tôn trọng những quyết định của vị sứ giả về việc thực hiện buổi hòa giải này hầu an bình được mau chóng văn hồi trong toàn giáo phận.

Thế rồi, 1 ngày lại 1 ngày lặng lẽ trôi qua, 1 tuần đã qua đi, không ai nghe một tin tức gì nữa, giáo dân bàn tán xôn xao: Cha Thiệp đóng kín cửa không tiếp xúc với bất cứ một ai... Tia sáng hy vọng mà Cha Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp đã đốt lên từ ngày Cha mới đến, đã giảm dần song song với tin tức Cha sẽ trở về dòng Dòng Công mà không một lời giã biệt.... với giáo dân ở Họ Đạo.

SỰ KIỆN 2:

Giáo dân tại Họ Đạo lại càng xôn xao, bàn tán, lập luận, để tìm kiếm lý do khả dĩ có thể lấy đó mà an ủi mà nuôi dưỡng niềm hy vọng của giáo dân tại Họ Đạo. Các anh em ủng hộ TGM “thừa thắng xông lên” họ tiếp tục gây hấn mạnh bạo hơn, các cái “máy chủ” được huy động nhiều hơn, làm việc nhiều hơn mà vẫn không thu hoạch được kết quả, quá uất ức, một số người đã ỷ lại vào uy quyền của TGM, xem thường luật pháp, họ đã ngang nhiên hành hung một cách vô cơ “phe địch” trước mắt nhân viên công lực. Hậu quả đau đớn là họ đã bị bắt, bị lập biên bản để chờ ngày ra tòa, mặc dù họ nhiều lần lớn tiếng minh xác với cảnh sát rằng họ là người của TGM với sự tin tưởng rằng TGM là “lá bùa hộ mạng” cho họ.

Động lực chính yếu nào đã dẫn đưa các người anh em ủng hộ TGM hành động như vậy? Căn cứ vào sự kiện 1 và 2 nêu trên, hãy nghe những suy đoán của các giáo dân tại Họ Đạo.

BẠO ĐỘNG

Một số giáo dân cho rằng: những người ủng hộ Tòa Giám Mục đã lộ nguyên hình, họ đã chủ trương bạo động. Sở dĩ trước đây họ chưa thực thi chủ trương của họ, vì lúc ấy họ chưa hoàn toàn tin tưởng vào sự ôn hòa của khối giáo dân đông đảo tại Họ Đạo. Đừng nghe những gì họ nói, đây là lúc hãy nhìn kỹ những gì họ làm, những chủ trương cao đẹp mà những người ủng hộ TGM vẫn thường đề cao như: vâng phục Chúa, vâng phục Giáo Hội, tôn

trọng nơi tôn nghiêm, những bài dạy luân lý, đề cao đức bác ái, đức công bằng đức vị tha trong Kinh Thánh, được họ phổ biến nôm nọp trong Tờ Thông Tin của LM Lưu Đình Dương, trên tờ Tín Hữu, tờ Đức Tin của phong trào này, hội đồng nọ tất cả đã đến lúc phải hạ màn, để nhường chỗ cho những khúc gỗ, những cái máy chửi, những ánh mắt trợn ngược căm thù, những bãi nước bọt phun thẳng vào “phe địch”.

CHIẾM GHẾ VÀ VÙNG VÃY.

Một số giáo dân khác lại cho rằng:

Khi biết được Cha Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp được toàn quyền xếp đặt buổi hòa giải, các người ủng hộ TGM muốn được tham dự vào buổi hòa giải này nên đã manh nha cố tạo một tiếng vang với một lực lượng đáng kể ngõ hầu Cha Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp ngó ngang đến. Tuy nhiên, họ lấy gì để vào bàn hòa giải? TGM không thể đại diện cho họ được hay sao?

Bây giờ đã đến lúc họ vùng vẫy để tạo áp lực khó xử cho TGM và cũng có thể họ là ngọn nến sắp tàn... nhưng sự vùng vẫy trong cái tuần qua chỉ vùng vẫy lần chót, trước khi đi vào tâm tối...

CHUYỂN THỂ CỜ

Một số giáo dân cho rằng: Đây là mưu của TGM vì theo diễn tiến sự kiện, Cha Bề Trên đã đệ trình lên TGM các giải pháp của Ngài. Tuy nhiên, sau khi xem qua các giải pháp ấy TGM thấy bất lợi về mình, do đó không thể trả lời chấp thuận hay không chấp thuận ngay cho vị sứ giả được... TGM dùng kế “chờ” song song với thời gian chờ đợi. TGM hy vọng sẽ có biến động hoặc xáo trộn đổ máu xảy ra giữa 2 phe giáo dân tại Thánh Đường, vì nếu chuyện đau thương này mà xảy ra, Tòa Giám mục sẽ có cơ để lật ngược thế cờ, thế cờ lật ngược sẽ là: Tuyên bố thắng cho công luận và thắng với Sứ Giả là: Hai thỉnh nguyện của giáo dân không còn là vấn đề quan trọng đối với TGM nữa, điều quan trọng hiển nhiên là sự chia rẽ trầm trọng giữa người Việt với người Việt. Một bên ủng hộ, 1 bên chống đối, TGM biết nghe bên nào? Việc chia rẽ trong nội bộ người Việt phải được ưu tiên giải quyết trước xin sứ giả lo liệu giùm...

Chuyện người Việt với người Việt giải quyết đến bao giờ? Khi mà chỉ một kẻ phá rối cộng đồng gởi những lá thư rơi đến Tòa Giám Mục thì TGM lại đặt niềm tin vào lá thư rơi ấy.

Nhật Vũ.

KHUYÊN CON

*Con ơi ghi lấy lời cha,
Cứ kêu cảnh sát vào, ra nhà thờ.
Giáo dân hốc hác, bơ phờ,
Cụ già cho đến trẻ thơ hãi hùng.
Tình bao nhiêu, cũng thành khùng,
Bàn tay gian ác bọc nhung dịu hiền !
Hai mươi ba “vị” con chiêm,
“Toàn dân kính mến” ngửa nghiêng, thần sầu !?
Ta vay ta mượn mãi đâu,
Lập lờ ủy nhiệm “xin râu” cuối tuần.
Đạo hay chưa đạo, khỏi cần,
Vài ba năm nữa ta mãn, ngại chi !
Cha Bô, xứ Xanh Lu-xi, (St. Lucy)
Tuần qua dương võ, oai nghi rõ ràng.
Tự do nhân phẩm đâu bằng ?
Toàn dân phản đối, bắt nhằng Trưởng Khu.
Dân còn phản đối nữa ư ?
Hốt đem bỏ bót, dân ngu ón liền !
Cứng bao nhiêu, cũng ngả nghiêng,
Hé môi là có xích xiềng một khi.
Nhỏ to gây gộc mang đi,
Giấu ngay găm ghế, phòng khi hữu dùng.
Dăm ba bà nhớ dòm chừng,
Thấy ai xuất hiện không cùng phe ta.
Là a lê hấp xông ra,
Vừa lời vừa đánh vừa la: bớ cò.
Bấy nhiêu, ta sẽ thắng to,
Lưu danh sử sách; đừng lo nghĩ gì.
Trăm năm Giáo Sử sẽ ghi:
Chiến công hiển hách, đen xì sử xanh !!!*

LÊ THỊ NHU HOA

Vài dòng cho bạn

(Cho bạn tôi và những người đã quên mất quê hương)

Những tia nắng rải đều khắp vườn, soi bóng An lên cây tường vi nhỏ bé. Sáng nay An ra vườn xem có đóa tường vi nào nở chưa nhưng An nhìn thấy cây hoa mà thở dài. Chỉ có mấy hôm An không ra vườn, một chú sâu nào lại nở lòng gặm nhấm hết từ lá non đến lá già, lá nào cũng gặm một chút. Ôi chú sâu nhỏ xíu mà sao ác tâm vậy nhỉ. An cầm một cái cây nhỏ vạch đám lá để tìm xem chú sâu đang nấp ở dưới chiếc lá nào, tội cho cây hoa của An quá. An bắt được chú sâu và bỏ vào chiếc hộp rồi đứng thủ thỉ: “Sâu ơi, An biết mi sẽ đói nhưng thôi, mi hy sinh một mình cho cây hoa của An tươi tốt nghe, An biết mi đâu có buồn An phải không?” Nói với chú sâu nhỏ xong An cũng bật cười một mình vì rõ là An lắm chuyện.

Phải rồi An lắm chuyện như hôm qua tan học về gặp lại cô bạn cũ. Na cần nhắc An tại sao lại theo phe chống đối Tòa Giám Mục làm mất lòng Chúa và thêm cả chục cái đình làm thế này thế kia. Và An đã nói lại cho Na hiểu rằng Chúa rất buồn lòng vì những ai đang lối đức công bằng bác ái, buồn những ai cố tâm gây chia rẽ giữa người Việt và những ai thờ ơ trước sự bất an của người khác. An biết Na không tha thiết gì với cộng đồng người Việt này, Na bây giờ nói tiếng Mỹ giỏi có việc làm tốt và

một cái tên Mỹ thật đẹp. Na đâu còn nhớ chuyện mười năm trước khi hai đứa còn học chung ở trường. Kỷ niệm đó An còn nhớ mãi hoài một thuở đi học ở quê hương mình. Bởi Na quên hết nên An phải lắm chuyện bây giờ. Na không biết xót xa nhưng An đau lòng vì những bất công đang phủ chụp lên đám dân Công Giáo tỵ nạn nhiều đau khổ này. Những ngày thứ bảy đi lễ An khóc với Chúa hoài vì An thấy có một thứ áp lực nào đó cứ đeo đuổi bên người giáo dân ở đây. Đi lễ phải có cảnh sát đi rào bên ngoài, đi lễ mà tâm hồn không yên ổn vì sợ những tiếng chửi rủa át cả tiếng đọc kinh. An khóc cho một kiếp đọa đầy của người Việt mình. An khóc với Chúa vì những người chúa chọn lại nở nhẵn tâm làm con cái Chúa thù hằn nhau. An phải nói cho Na hiểu những người anh em đang ủng hộ Cha Dương vì như những con kết thuộc bài, trả bài kinh Chúa dạy lâu lâu nhưng tuyệt nhiên không hiểu câu kinh có ý nghĩa gì. Bởi nếu họ hiểu được đã không nhẵn tâm đánh người. Và An đã hỏi Na có cam đảm đứng yên như bác Diệm để cho người ta đánh không? An nhìn Na đứng đó tươi sáng trong chiếc áo đẹp nhưng tâm hồn Na ích kỷ quá. Na không muốn tìm hiểu rõ ràng hay vì cố chấp nên

không lấy công tâm mà suy nghĩ về chuyện tranh chấp này. Na không biết hay cố tình quên đi thái độ của các cha Việt Nam ở đây, có phải nguyên do của sự đổ vỡ này là do trước kia các Cha chia rẽ rồi giờ đây giáo dân phải khổ đốn tội tình. Chắc chắn Giáo Hội Mẹ ở quê nhà phải đau khổ khi biết các Cha Việt Nam qua đây chỉ thích danh vọng và làm con chiên điều đứng mới vui lòng. Na không biết người ta đã góp ý, khuyên nhủ rồi đến vạch trần mưu mô của Cha Dương mà cha vẫn làm lơ mặc nhiên cho con cái Chúa xô xát nhau. Cha muốn máu con chiên đổ ra để ghé chánh xứ có thêm màu tươi sáng? Ôi tâm tình nhân ái của một vị tu hành để ở đâu, đức hy sinh và tình yêu Chúa để ở đâu Na có biết không? Na không trả lời được và Na vẫn đứng đó với chiếc áo đẹp bay theo gió. An nhìn Na để thấy nỗi phiền muộn đọng đầy trong mắt mình. Na cũng mang cùng màu da, dòng máu Việt như mình mà sao Na ơ hờ với người Việt như vậy. Na chưa thức tỉnh với những mưu mô của người chủ chăn ở đây sao? Hồi đó có lần An đã nhìn thấy một người ăn mày nghèo khổ vừa xin được bát cơm ngon. Ông ta không ăn vội mà quay lại trao cho đứa con ốm đói

của mình ăn hết. Người ăn mày nghèo khổ thiếu học kia còn biết hy sinh chén cơm cốt sao cho con mình no đủ trước. Còn ở đây An cũng trông mong một sự hy sinh cao cả của các vị chân chiên. An mong người ta lấy tình thương mà đối xử với nhau thay vì dùng mưu mô hay quyền hành mà thu phục lòng người. An biết đất trời này đang khô khan như sa mạc nên An cầu xin Chúa ban những cơn mưa nhân ái xuống cho những ai sống khắc khe, hẹp hòi, những người sống mà dường như chưa bao giờ biết yêu thương. An cũng mong cô bạn mình sẽ vẫn là cô học trò ngày xưa nơi sân trường cũ, nơi mà Na đã đứng hát bài dân ca ba miền mắc cỡ đến sai nhịp. An muốn Na hãy hiểu rằng dù mình không có quê hương nhưng không có gì xấu hổ để phải chối bỏ đi cội nguồn của mình. An góp tiếng nói chân thực của lòng mình để xin thỉnh nguyện đấng có tội tình gì với Chúa. An không dám dạy ai cách sống ở đời nhưng tuổi trẻ của An một nửa ướp bằng chiến tranh, một nửa ướp bằng những những bài chính trị của cộng sản. Chùng đó đủ làm ngày tháng mơ mộng của An chết mòn mỏi và dạy An khôn lớn ở đời. An yêu tự do và muốn phụng thờ Thiên Chúa nên An đến xứ này. Có bao giờ An quên được những ngày còn ở với cộng sản, cô chủ nhiệm đã từng dụ An bỏ Đạo để được vào đại học. Nhưng An thà làm người ít học hèn mọn mà giữ được tình yêu kính Chúa. An còn nhớ và rất nhiều người cũng còn nhớ hình ảnh nhà thờ Đắc Lộ ở Sài Gòn bị đóng cửa và các cha đi cải tạo. Những cấm cách, bắt bớ và thù hận chỉ có ở những người làm chính trị. Còn trong tôn giáo là tình thương, là hy sinh và tha thứ. Xin đừng ai đem chính trị vào tôn giáo mà làm mất đi sự cao đẹp của lời Chúa. Nếu còn cam đảm để quỳ trước Thánh giá Chúa, An chỉ xin đừng ai đem những lời chua ngoa đánh đá vào làm buồn lòng Chúa trên cao. Ngăn ấy đau khổ của mười một năm mất quê hương và nỗi nhục nhằn trên con đường đến đây không đủ để những người chung màu da ngồi lại trong thân ái của Đức Kitô sao? Phải vậy không hỡi cô bạn nhỏ của An.

An nhìn lại cây hoa, tưới thêm nước vào và tự nghĩ mình biết chăm sóc cây hoa của mình thì những Bề Trên có trách nhiệm với giáo dân rồi sẽ biết chăm sóc giáo dân Việt Nam ở đây. An tin tưởng vào tình yêu Chúa sẽ hoá cải được những tâm hồn khô khan và hàn gán được sự đổ vỡ này. An hằng tin như vậy. ●

HẾT HỘI TỚI BAN

Trước là Bảo Vệ Đức Tin
 Hội Đồng "Dao Cán" cũng xin trình làng
 Lại thêm có một anh chàng
 Cựu quân "cán cuộc" vào hàng ra quân
 Giờ thì chỉ có một thân
 Thôi đành ôm cuộc trưởng ban cho rồi
 Sắp sửa thêm hội đánh hôi
 Rồi ban la lối thôi thôi ... còn nhiều !
 Nào là một hội đánh liều
 Năm thế bảy thiệp cũng đều một ban
 Cộng thêm lực lượng cáo gian
 Một băng nịnh hót xếp hàng ra luôn
 Vũ phu chính thức lên khuôn
 Nặc danh thư bút luôn luôn sẵn sàng
 Đào thương bà cũng nhíp nhàng:
 "Cải lương một hội sao chàng lại quên ?"
 Còn thêm hội cựu sinh viên
 Trưởng làng "Chửi Đổng" cũng nên thành hình
 Ấy còn ái hữu chủng sinh
 Viện tu Chánh Xứ một mình tôi lo
 Máy ông gan thật là to
 Một mình chủ tịch biết mò đâu ra
 Nhân viên giúp việc cho ta
 Tinh đi đếm lại cũng là bấy nhiêu
 Thôi đành cũng phải ra liều
 Chẳng may gặp gió thì điều phải lên
 "Tất cả đều là ủy viên
 Tôi là chủ tịch điều nghiên Tịch đoàn !"

Lộ Dung nghịch tử

QUAN ĐIỂM:

THƯỢNG BẤT CHÍNH, HẠ TẮC LOẠN HAY TRẢ LỜI BÀI GIẢNG CHO BUỔI LỄ HÒA GIẢI DỤ TRỪ VÀO NGÀY 9-8-86 TẠI NHÀ THỜ CHÍNH TÒA SAN JOSE DO LINH MỤC JOSEPH CAO PHƯƠNG KÝ BIÊN SOẠN

(Trích *THÔNG TIN* số 261 do Ban Chấp Hành
HĐNVCTTĐ phát hành)

Buổi lễ Hòa Giải do cái gọi là Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin Công Giáo tổ chức vào ngày 9-8-86 tự nó, nó đã minh chứng cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây nó là con đẻ của Linh Mục Lưu Đình Dương, nó là cháu ngoại của Giám Mục Pierre DuMaine trong mục đích khoa môi mùa mỗ để ủng hộ những chính sách ky thị và độc tài. Tuy nhiên vì với những âm mưu bất chính, nói là hòa hợp, hòa giải, nhưng thật sự là để biểu dương, để khoa trương cái mà mình không có, thực lực và sự ủng hộ của giáo dân cũng như của khối đa số giáo dân thăm lạng và cuối cùng chính cái âm mưu hạ cấp đó đã hủy diệt buổi lễ, làm cho nó bất thành.

Tuy nhiên, ở đây chúng tôi không muốn nói đến cái điều đó, cái bất thành của buổi lễ có âm mưu đen tối mà chúng tôi muốn nói đến Linh Mục Cao Phương Kỳ, người vẫn thường tự cho mình là uyên thâm, là nho học, là người vẫn thường dựa vào một số triết lý Đông Phương ở các bài giảng và chúng tôi muốn nói đến cái uyên thâm nửa vời của một người tự nhận cho mình là uyên thâm nho học đó.

UYÊN THÂM HÈN HẠ CỦA KẾ SĨ

Ta hãy đọc một đoạn nhỏ trong Bài Giảng: “Không ai ngăn cấm chúng ta đạo đạt những thỉnh nguyện **một cách kính cẩn** lên Bề Trên. Nhưng khi Bề Trên đã cứu xét cặn kẽ mà thấy không thể chấp nhận thỏa mãn được, thì chúng ta phải biết phục thiện, chúng ta phải biết kiên nhẫn chờ thời.” Đạo đạt thỉnh nguyện lên một cách đàng hoàng, lịch sự, chứ làm gì mà phải cúi mọp đầu, run lẩy bẩy, sợ sệt và kính cẩn. Đất nước Việt Nam trải qua bao nhiêu thời kỳ thăng trầm, hưng vong, những thời kỳ bị

ngoại bang đô hộ cũng chỉ vì những hạng người luôn cúi xu nịnh như thế này. Hơn thế nữa, hồi Linh Mục Cao Phương Kỳ, ngài có biết là Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose đã bao nhiêu năm, đã bao nhiêu lần dâng thỉnh nguyện van xin, nài nỉ cùng với Đức Giám Mục DuMaine để xin có được một nhà thờ, được cử hành các phép bí tích tại đó, được sống đạo theo những nghi thức tập tục cổ truyền từ bao lâu rồi không? Chúng tôi nghĩ rằng ở ngày đó, ngài mới vừa chân ướt chân ráo được ai đỡ giúp đưa từ Hawaii về San Jose này, ngài cũng đã từng đập đầu mà thề thốt là trung thành và không bao giờ bội phản, thế mà 5 năm sau, những kẻ bội phản đã gặp gỡ nhau để làm một cuộc bội phản đẹp mắt mà người đời gọi là **Cuộc Bội Phản Ở Vùng Thung Lũng Hoa Vàng**.

Rồi ngài lại dạy chúng tôi phải biết phục thiện, kiên nhẫn chờ thời cơ thuận tiện. Phục thiện thì thừa ngài, lúc nào chúng tôi cũng phục thiện và kiên nhẫn thì chúng tôi cũng có thừa kiên nhẫn, cứ nhìn suốt 5 năm nay, Giám Mục DuMaine đã đối xử với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam ở đây ra sao và Cộng Đồng đã kiên nhẫn đợi chờ ra làm sao. Còn chuyện chờ **Thời Cơ Thuận Tiện** như ngài đã hướng dẫn chúng tôi, thì thừa ngài, chúng tôi với hai thỉnh nguyện rất ư là giản dị thì có gì đâu mà phải chờ cơ hội thuận tiện để làm một cuộc **Bội Phẫn** như ngài và Linh Mục Lưu Đình Dương đã làm.

UYÊN THÂM LUỒN CÚI CỦA KÊ TU TRÌ

Chúng ta hãy nghe ở đoạn 3 của Bài Giảng, Linh Mục Cao Phương Kỷ đã khuyên nhủ và nhắc nhở chúng ta: “Chúng ta phải nhớ công ơn địa phận San Jose đã vì tình huynh đệ trong Chúa Ki-tô mà ưu đãi chúng ta từ khi chúng ta định cư tại đây?”

Chúng tôi luôn luôn nhớ ơn Hội Thánh Công Giáo hoàn vũ đã lo lắng, thương yêu chúng tôi. Nhưng chúng tôi có nhiệm vụ, theo như tinh thần Cộng Đồng Vaticano II, phải trình bày thẳng, trình bày thật những ước nguyện của Giáo Dân không xua nịnh, không luồn cúi, không liếm láp những điều mà không nói ra thì vô vàn tai hại cho Hội Thánh.

Còn chuyện kể lẽ dài dòng công ơn của Tòa Giám Mục thì thừa ngài, ngài có dính dấp gì đến Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, ngài có biết gì mà ngài lên mặt kể lẽ công ơn nghĩa nặng của Tòa Giám Mục? Rồi ngài lại lên mặt thầy đời mà đặt câu hỏi là: “Ai đã cung cấp mỗi năm hơn 20000 mỹ kim trong công việc mục vụ?”

Hỏi Linh Mục Cao Phương Kỷ, ngài có biết số tiền 20000 mỹ kim mà Tòa Giám Mục thường khoe khoang là giúp đỡ Họ Đạo chúng tôi là tiền gì không? Đó là những tiền lương trả cho một thư ký người Mỹ làm việc tại Tòa Giám Mục để đánh máy hay làm những giấy tờ gửi đến Họ Đạo.

Rồi Tòa Giám Mục lập lời bảo là Họ Đạo phải trả tiền lương này cho người thư ký Mỹ tại Tòa Giám Mục. Tại sao có chuyện lạ như thế này, làm việc cho Tòa Giám Mục rồi bắt Họ Đạo chúng tôi trả lương.

Chưa hết, Linh Mục Cao Phương Kỷ lại còn lý luận: “Nếu không có tài đức phi thường, làm sao có thể được Toà Thánh cất nhắc lên hàng Giáo Phẩm?”

Cứ nhìn lại Lịch Sử Giáo Hội, cứ đọc những Bản Tin mới nhất của các Tạp Chí Times, US Report người ta mới thấy sự khủng hoảng của Giáo Hội Công Giáo khi một số Giám Mục đang bị Toà Thánh khiển trách về sự đồng ý của quan niệm đồng tình luyến ái, của những tâm tư bội phản Giáo Hội Mẹ xuất phát từ một số Giám Mục và Linh Mục.

Bởi vậy, nực cười thay khi một Linh Mục vẫn tự nhận mình là uyên bác thế mà đã không theo dõi tin tức thời cuộc của Hội Thánh, của những hàng tu sĩ đang làm hại Giáo Hội khắp năm châu, đặc biệt tại Hoa Kỳ, mà còn tôn vinh là tài đức phi thường nên mới được Giáo Hội cất nhắc lên hàng Giáo Phẩm.

Linh Mục Cao Phương Kỷ ở phần 4 của Bài Giảng đã viết: “Nếu Linh Mục không biết vâng lời Bề Trên thì làm sao bắt các bốn đạo vâng lời mình được?” Thừa ngài Linh Mục, nếu Giám Mục không biết vâng lời Sứ Thần Tòa Thánh, cãi lại lệnh của Đức Giáo Hoàng thì làm sao hở ngài. Ở trường hợp này Giám Mục khả kính của ngài có đáng bị Giáo Hội ra vạ tuyên phạt không và Giáo Dân của Họ Đạo chúng tôi có phải nghe lời dạy bảo của Giám Mục không?

THƯỢNG BẤT CHÍNH, HẠ TÁC LOẠN

Câu nói của Linh Mục Cao Phương Kỷ dùng trong Bài Giảng dự trù vào ngày 9/8/86 tại Nhà Thờ Chính Tòa San Jose trong buổi lễ mang tên là Hòa Giải đã là câu trả lời cho những biến động tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, nó cũng là câu trả lời cho Giám Mục Pierre DuMaine, cho những Linh Mục vì bả danh lợi mà quên cội nguồn, cho những nữ tu quên lời thề khấn.

THƠ CHO CHỊ

San Jose, ngày 30 tháng 10 năm 86

Chị L thương nhớ,

Chị L biết không, mấy hôm nay, ngày nào đi học về, em cũng ra thăm thùng thơ cả, có thơ L là em mừng thật mừng. Chắc L. đang bận học nhiều lắm phải không? À, L. đã nhận được hết mấy số Chính Nghĩa em gửi chưa? L. nói, phải chi có L. ở đây để đi đóng báo với tụi em hở? Ai biểu L. học trường xa lác xa lơ làm chi. Mấy tuần nay, đi lễ về ở nhà ai cũng buồn cả L. ạ, nhất là mẹ đó. Từ khi mình đặt chân lên vùng đất xa lạ này để tìm tự do, chẳng bao giờ em ngờ được sẽ có ngày em chứng kiến cảnh người Việt mình đánh đập, cấu xé những người có cùng màu da với mình cả. Hay hơn thế nữa, đó là những người có cùng một hình ảnh Thiên Chúa trong tim. Em thấy xót xa làm sao đó L. ạ, vì vẫn có một số người chưa nhìn thấy được mưu đồ của vị chủ chiên của mình. Chắc Đức Cha đang hài lòng lắm khi thấy cảnh “huynh đệ tương tàn” này chị L. hở? Em vẫn mong có một Linh mục Việt Nam nào can đảm đứng ra nói lên sự thật, nói lên sự bất công mà cộng đồng chúng ta đang gánh chịu.

Người Việt Công giáo đã tìm đến đất nước Mỹ này để mong được tự do, được giữ đạo ngay lành. Vậy mà vừa thoát khỏi gông cùm của Cộng sản, giáo dân ở đây cũng như gia đình mình lại rơi ngay vào sự dẫn dắt của một vị chủ chiên bất công và kỳ thị. Hôm nọ đi lễ, em đã không cầm được nước mắt khi ca đoàn cất tiếng hát bài kinh Hòa Bình hòa lẫn với tiếng chuông hơi lạnh lạnh của một người đàn bà

từ cửa vọng vào. Bà ấy là một trong số những người ủng hộ Cha Dương, đã lên tiếng để cố tình phá lễ đó chị L. . Thơ trước L. nói đường lối Đức Cha đang đi “thâm độc” lắm, em không tin, không dám tin. Nhưng bây giờ em mới thấy đó là sự thật L. ạ. Mặc dù các nhà thờ đã xảy ra bao nhiêu là chuyện lộn xộn, Đức Cha vẫn cố tình làm ngơ để sự chia rẽ giữa hai nhóm ngày thêm sâu sắc. Và khi sự chia rẽ này đi đến chỗ quyết liệt nhất, Đức Cha sẽ lên tiếng nói rằng đó là do Cộng đồng chúng ta bất hòa với nhau. Chị L. nghĩ coi, nếu Đức Cha đừng cho Cha Dương về đây, nếu Ngài chấp nhận đề nghị thành lập Giáo xứ mà không cần điều kiện, thì cộng đồng chúng ta sẽ không có chuyện “phe” này hoặc “bên” kia đâu, phải không? Ngài nghĩ rằng đây là một giải pháp để chúng ta tự đi vào con đường đồng hóa. Nói đến hai chữ đồng hóa em sợ ghê đi L., đã có một số người không chịu được cảnh lộn xộn, nên chấp nhận đi lễ Mỹ. Nhưng em thấy Đức Cha đã làm khi đánh giá quá thấp đức tính cương quyết và nhẫn nại của người Việt Nam chúng ta. L. có đồng ý với em không?

Gần Noel rồi đó L. nhỉ? Em mong lúc L. được nghỉ lễ về đây, mấy chị em mình được lễ Chúa Giáng sinh trong chính nhà thờ của mình. Chắc chắn là không phải Cha Dương làm lễ, chị L. hở? Tuần rồi ở nhà thờ trên Campbell, có hai người trong nhóm ủng hộ Cha Dương đã bị bắt vì cố tình gây bạo động đó L., em thấy tội nghiệp họ sao đâu. Đức Cha chỉ ngồi trên cao ngó xuống người Việt mình đánh người Việt, rồi phải vào tù, vào khám. Chị L. ơi, không lẽ đến bây giờ Đức Cha vẫn chưa động lòng bác ái để thương đến đoàn con đau khổ này hay sao? Tự dưng em thèm được kể lễ chuyện trò với những Cha còn ở Việt Nam ghê đi L. ạ. Mặc dù các Ngài rất thiếu thốn về vật chất, nhưng lòng bác ái của các Ngài chẳng bao giờ cạn, phải không L. . Lúc này đọc thơ em chắc L. ngạc nhiên lắm. Em bây giờ đã lớn, và đã nhận biết được thế nào là sai, thế nào là đúng. Em không chịu được việc phải vâng lời một cách mù quáng đâu. Thôi bây giờ em ngừng nghe, mỗi tối đọc kinh, L. nhớ cầu nguyện thêm cho Cộng đồng mình. Em vẫn hằng tin tưởng là Chúa sẽ phù trợ cho những ai có lòng ngay lành. Hai thỉnh nguyện của chúng ta sẽ sớm đạt được thôi. Chắc L. đang mong đến Noel để được về đây phải không? Chúc L. của em vui hoài và được nhiều ơn Chúa.

Em

Bé Ngự

NHỮNG NHẬN XÉT VỀ LỰC LƯỢNG TÂN LẬP

Tờ TÍN HỮU số 3 do cái gọi là Hội Đồng Giáo Dân Việt Nam San Jose phát hành có đăng mẩu tin về một lực lượng mới được thành lập. Theo đó, những người muốn gia nhập phải là “Cựu Quân nhân, Công chức, Cán bộ của VNCH, là Công giáo chân chính, và sẽ phải được xét lý lịch cá nhân trước khi được chính thức gia nhập”. Căn cứ vào những điều kiện bắt buộc kể trên, chúng tôi xin mạn phép có những ý kiến với lực lượng tân lập sau đây:

Điều kiện 1: Phải là Cựu Quân nhân, Công chức, Cán bộ của VNCH.

Nếu người muốn gia nhập không thuộc về ba thành phần kể trên, xin vui lòng gác bỏ chuyện gia nhập vì lực lượng không cần đến quý vị. Nếu bạn đã từng phục vụ trong các lực lượng quân sự, bán quân sự hay làm việc tại các công sở, tổ chức hành chính của các chính phủ VNCH trước kia và muốn gia nhập lực lượng, bạn phải xuất trình các loại giấy tờ liên hệ như Thẻ Căn Cước Quân Nhân hay Chứng Chỉ Tại Ngũ, Thẻ Hành sự có dán ảnh hay Chứng Minh Thư có hình cờ vàng ba sọc đỏ... Chỉ có cách này mới chứng minh bạn thuộc về các thành phần vừa kể.

Về điều kiện này thì chúng tôi nhận thấy lực lượng đã vô tình loại hết cựu quân nhân, công chức, cán bộ ra ngoài rồi còn gì. Hỏi ai sau 11 năm trên đất Mỹ còn giữ được những giấy tờ như thế. Đối với những người mới đến nước Mỹ, có nghĩa là họ đã từng sống dưới chế độ Cộng sản, chắc chắn họ cũng không dại gì cất giữ những giấy tờ nguy hiểm như thế để mong có ngày xuất trình, gia nhập lực lượng. Nếu không có giấy tờ chứng minh thì sẽ xảy ra hai trường hợp:

Trường hợp Tự khai: Lực lượng sẽ để cho những người muốn gia nhập tự khai. Nếu thế thì còn gì thích bằng. Khai sao cũng được, có chết ai đâu mà sợ. Lúc ấy sẽ có vô số anh khai là Đại úy, Thiếu tá của các binh chủng thứ dữ như Biệt kích,

Nhảy dù, TQLC ... mặc dầu trước kia chỉ là Binh II, Hạ sĩ chạy giấy tờ, lái xe, lính kiểng Cũng có thể có anh bạo phổi xưng là Trung đoàn trưởng, Tiểu đoàn trưởng loạn cào cào lên, cho dù trước kia ôm súng M16 đi khinh binh trời chết. Còn bên bán quân sự, hành chánh mới là khó coi. Dám có anh trước kia chỉ là Trung sĩ, Thượng sĩ của các ngành Cảnh sát, Cán Bộ Xây Dựng Nông Thôn ... nay lại huênh hoang là Biên Tập viên, Thẩm Sát viên, Giám Đốc, Trưởng Ty Ở đời ít có ai thích làm mọi cho người khác. Dị hi hữu ngàn năm một thuở, đại gì mà chẳng tự phong để kiếm những chức vị ngon lành trong một lực lượng tân lập. Chỉ có Trời mới biết ai khai gian, ai nói thật. Cuối cùng lực lượng sẽ toàn sĩ quan cấp Tá, cấp Tướng hoặc Giám đốc, Trưởng ty ... mà không có một Thượng sĩ, Hạ sĩ hay Binh II gì cả.

Trường hợp Bị Khước Từ: Để tránh tình trạng một đạo quân chỉ toàn là quan mà không có quân, lực lượng sẽ triệt để xét chứng minh thư của những người muốn gia nhập. Điều này, lực lượng giới hạn được những người hay huênh hoang khoác lác, nhưng ngược lại, sẽ chẳng có mấy người có đủ giấy tờ để chứng minh. May ra có khoảng 10 người có đủ giấy tờ cần thiết để trình diện.

Điều kiện 2: Công giáo chân chính.

Muốn biết một người có phải là Công giáo không thì phải có giấy Rửa tội. Cái khoản này mới kẹt dữ. Thành thực mà nói, chạy trốn Cộng sản không có lấy một giây để thở, cuống quít cả lên, ai còn có đủ thời giờ để lục lọi giấy tờ mang theo. Đến xin gia nhập mà khai miệng là Công giáo thì ai tin nổi. Kẻ gian cũng biết làm Dấu Thánh giá, đọc kinh như điên thì kiểm soát sao được. Thế thì trong 10 người có nhẽ chỉ có 5 người là có giấy Rửa tội hẳn hoi.

Sau đó 5 người Công giáo này phải là Công giáo chân chính. Thế nào là “Công giáo chân chính?” Chân chính đâu phải chỉ có nghĩa là không chống Đức Cha, không chống Cha Chính xứ là đủ. Chân chính còn được hiểu là những người đạo đức, siêng năng, có tràn đầy Đức tin, Yêu thương, Trong sạch ... Thế thì những anh nào có 3, 4 vợ thì chắc chắn là không chân chính rồi. Chị nào đi xem lễ chỉ lo chửi tục hoặc mang cây mang gậy vào nhà thờ để đánh nhau, hoặc có anh chị nào hành hung người khác vô cớ thì không thể nào được coi là chân chính đấy nhé. Nếu điều kiện này được lực lượng thi hành một cách nghiêm chỉnh thì trong số 5 người còn lại, hy vọng lực lượng sẽ thu được 2 trụ.

Điều kiện 3: Phải được xét lý lịch cá nhân.

Điều kiện này thì khiếp quá. Làm sao xét được lý lịch cá nhân bây giờ. Quý ngài trong lực lượng định liên lạc với FBI, CIA hoặc Sở Di Trú Nhập Tịch để sưu tra lý lịch cá nhân chẳng? Hay quý vị gửi thư về Bộ Công an của Cộng sản Hà nội nhờ họ xét lại lý lịch của những “ngụy quân, ngụy quyền” đang ung dung trên đất Mỹ này? Bây giờ chỉ có hai người nộp đơn mà không thể sưu tra lý lịch thì thử hỏi quý vị có dám cho họ gia nhập không? Chắc chắn là không. Nhớ họ thuộc về thành phần “chống đối giáo hội hay ly khai” thì chỉ có nước rã lực lượng sớm.

Cuối cùng thì lực lượng có mấy người gia nhập? Xin thưa không một mống.

Nếu lực lượng huênh hoang là có hàng trăm người, hoặc có ngàn người thì điều đó hoàn toàn bịa đặt. Với những điều kiện gia nhập khó khăn vừa kể, thử hỏi ai có thể hội đủ những điều quý ngài yêu cầu. Do đó, lực lượng tân lập này chỉ là một tổ chức hữu danh vô thực. Nếu có người thì cũng chỉ là vay mượn từ các phong trào, hội đồng này nọ mà thôi; và không ai có đủ tiêu chuẩn để tự xưng là những Cựu quân nhân công chức cán bộ công giáo chân chính gì gì đó ...

Vậy thì lý do nào đã thúc đẩy việc thành lập thêm một lực lượng?

Đây là đòn hỏa mù để bịp bợm công luận. Càng đông phong trào, hội đoàn, lực lượng, người ngoài dễ có ấn tượng là phe đó được nhiều hậu thuẫn. Tuy nhiên thực tế cho thấy phe bên đờ Tòa Giám Mục có thực lực như thế nào. Nếu bảo rằng giáo dân theo họ đông thì việc gì cứ la bai bãi, chống đối những kẻ không đóng tiền. Dân ta đông thì dân ta đóng góp đủ rồi, việc chi chửi bới một “số ít” người không chịu đóng góp. Điểm nữa, nếu phe ủng hộ cha Dương chiếm đa số thì cứ đảng hoàng hộ tống Cha về Họ đạo. Ăn thua gì “một hai người” chống đối.

Ngoài cái đòn hỏa mù vừa kể, điều quan trọng là có lắm kẻ chỉ thích chức tước, danh vọng. Nếu một anh không ra gì có thể nắm giữ những chức này chức nọ thì tại sao người khác không làm được. Nếu không còn ghé trống thì tại sao ta không thành lập thêm một phong trào, hội đoàn, hay lực lượng để giành những chức Chủ tịch, Trưởng ban, Ủy viên cho le lói. Còn có người gia nhập hay không lại là chuyện khác.

Và còn nhiều tổ chức nữa

Sau đó TÍN HỮU còn hứa hẹn sẽ cho ra lò nhiều tổ chức khác “sẵn sàng nhập cuộc”. Nhận thấy đây là một bệnh dịch hay lây, giáo dân Họ Đạo cũng rục rịch thành lập một số phong trào, lực lượng. Nếu những người ủng hộ Cha Dương muốn mượn đờ các phong trào hay lực lượng này, thì giáo dân sẽ không hẹp hòi gì mà không giao hẳn bản quyền cho quý vị. Sau đây là danh sách các tổ chức đã, đang và sẽ được thành lập nay mai:

— “Hội Các Linh Mục Công Giáo Việt Nam Yêu Nước ... Mỹ” do Linh mục Cao Thành Thấp làm Chủ Tịch.

— “Phong Trào Tử Thủ Ghế Chánh Xứ” do Cha Dai Như Địa làm Hội Trưởng.

— “Hội Cựu Chủng Sinh Thích Đồng Hóa” do Thầy Nguyễn Văn Xuất cầm đầu.

— “Lực Lượng Sinh Viên Học Sinh Mất Gốc” do anh Lưu Vong Bản làm Chủ Tịch.

Và còn nhiều tổ chức nữa

QUẢN DÙI CUI

TÌNH CHA CON

Mấy lời thăm hỏi Cha Dương,
 Qua đây sức khoẻ, trên đường tu thân ?
 Sử kinh thao lược, chuyên cần,
 Làm nên sự nghiệp, giúp dân lưu đầy ?
 Cũng nhờ có Đấng, bậc Thầy,
 Nhận về cho ở, tháng ngày năm xưa.
 Được bao ngày tháng, ơn mưa,
 Ra công tu luyện, để đua với người.
 Thế nhưng chưa học đến nơi,
 Gặp lúc hoàn cảnh, đổi dời lòng Cha.
 Cha Tịnh tuổi tác đã già,
 Tận tâm phục vụ, chiến nhà tha phương.
 Miệt mài vì Chúa, trên đường,
 Tu thân tích đức, đủ phương vẹn toàn.
 Ngày kia, công việc đa đoan,
 Cậy nhờ chút việc, vài hàng nhỏ to.
 Thế mà Cha lại dẫn đo,
 Cho rằng Cha Tịnh nhiều kho bạc tiền.
 Thế là gây sự ty hiêm,
 Nói ngang, nói ngược, đảo điên cho Người.
 Tình đời bạc bẽo, thế thôi,
 Gây nên nhiều việc, động trời là đây !
 Thế rồi Cha chạy sang Tây,
 Bỏ mặc Đại Hội, không hay biết gì !

Trở về giờ thói vô nghi
 Tàu lên Giám Mục những gì hở Cha ?!
 Manh tâm làm hại Cha già,
 Con chiên bốn đạo, thiết tha với người.
 Gần đây Cha lại bỏ rơi,
 Người cùng nguồn gốc ở nơi nước ngoài.
 Kêu mời Cha chẳng đoái hoài,
 Tình thâm phụ tử chẳng hoài đoái thương.
 Kết thân với những con buôn,
 Giáo dân Cha bán, giáo đường bỏ đi !
 Con chiên bệnh hoạn, sinh thì,
 Thánh Tâm Cha khóa, lấy chi ăn đàng ???
 Thiện tâm, nhờ đạo mở mang,
 Lấy gì để nói cho hàng bà con.
 Lời xưa Cha dạy chúng con,
 Bây chừ còn đó, có còn trong Cha ?
 Cha ơi, Cha hãy nhìn xa,
 Châm ngôn đã dạy, vậy mà không sai.
 Trăm năm nước chảy đá mài,
 Nghìn năm bia miệng vẫn hoài tro trơ.
 Cha đừng chờ đợi vẫn vơ,
 Xin Cha tỉnh ngộ, đừng chờ ngày mai.

ĐẠI LỢI

DANH SÁCH QUÍ VỊ

ỦNG HỘ

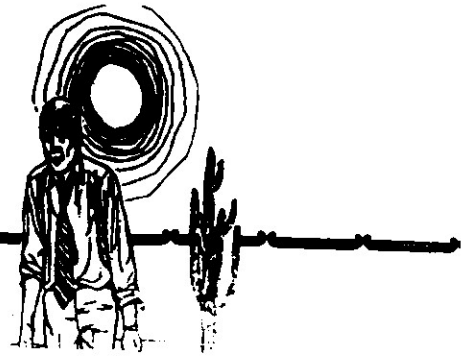
CHÍNH - NGHĨA

Mại Công Khanh	\$30.00
Đỗ Thoại	\$50.00
Lê Trần Dân	\$10.00
Bích Hải	\$20.00
Bùi Nguyễn	\$20.00
Ân Danh	\$10.00
Định Thế Long	\$50.00
Ân Danh ở Stockton	\$20.00
Kim Dung	\$100.00
Cô Phạm Hương	\$50.00
Anh Chị T.H	\$20.00
Bà Mỹ	\$50.00
Bổ chung	\$697.35

BỘ MẶT THẬT CỦA BÁO DÂN TỘC

(Tiếp theo kỳ trước)

BÀI 5:

CHỐNG PHÁ ĐÀI TRUYỀN HÌNH VIỆT NAM BĂNG TẦN 48, PHÁT HÌNH SÁNG CHÚA NHẬT.

Báo DÂN TỘC số 241 phát hành ngày 27-9-86, ở trang 4, Mục “Cây muốn lẳng gió chẳng đứng”, Chủ Bút Hà Túc Đạo đã ra rả chạy tội khi viết:

Những người chủ trương tờ CHÍNH NGHĨA đã kiếm thêm được một bạn “đồng minh” là Đài Truyền hình Việt Nam băng tần 48, phát hình sáng Chúa Nhật. Cần nói rõ hơn giữa chúng tôi với Đài Truyền Hình Việt Nam băng tần kể trên, tuy có một vài lần “đối thoại với nhau” nhưng đó chỉ là trên tinh thần xây dựng dân chủ của những người làm ngành truyền thông. Thực tế bây giờ giữa tuần báo DÂN TỘC với Đài Truyền Hình 48, không có một điều chi hận thù cả.”

Giờ đây, chúng ta thử xem ở số 177, phát hành ngày 29 tháng 6, 1985 nơi trang 1, mục Ý Kiến Chúng Tôi, Dân Tộc đã đối xử làm sao với Đài Truyền Hình Việt Nam 48, phát hình sáng Chúa Nhật:

Đài Truyền Hình Việt Nam đã có những luận điệu xuyên tạc, hồ đồ, hàm hồ với đường lối thông tin của tuần báo DÂN TỘC. Người ta thấy xuất hiện một tổ chức mang tên “Chiến Dịch Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời”, thành phần nòng cốt là Đài Truyền Hình 48 và một vài tờ báo địa phương. Tổ chức lãnh nhiệm quyền góp để yểm trợ cho con tàu Jean Charcot”.

À, thì ra Đài Truyền Hình Việt Nam băng tần 48 phát hình sáng Chúa Nhật cùng với một số tờ báo địa phương tổ chức cứu trợ đồng bào vượt biển mà tuần báo Dân Tộc lại la mắng Đài Truyền Hình VN là xuyên tạc, hồ đồ, hàm hồ...

Cũng ở số 117, ở trang 2, DÂN TỘC đã bài bác những người làm công tác nhân đạo cứu đồng bào chết chóc trên biển cả bằng những văn từ sau đây:

“Sự kiện làm mấy người trong cái gọi là Truyền Hình VN 48 ra rả ra cái điều “ta đây là người đang hoàng hiệp sĩ” lên cái giọng dầy đời một cách hỗn xược đối với Dân Tộc là điều không thể tha thứ”.

Đài Truyền Hình VN đâu có dạy đời ai, họ chỉ làm công tác thông tin thuần túy và tổ chức cứu trợ những người chết chóc trên biển cả là những người Việt Nam khốn cùng đã bị Cộng Sản áp bức dã man, đã bị hải tặc xấu xí trên biển cả, thế thì tại sao tuần báo DÂN TỘC lại sỉ vả, đánh phá những người anh em trong giới truyền thông làm công việc hữu ích cho đồng bào ruột thịt, cho chính nghĩa quốc gia sáng ngời.

Qua những sự kiện dẫn chứng kể trên, chúng ta nghĩ gì về chủ trương và đường lối của báo DÂN TỘC.

Câu trả lời xin dành lại cho đồng bào cho những ai đang BỎ TIỀN RA NUÔI BÁO DÂN TỘC và CHO NHỮNG NGƯỜI ĐANG ĐƯỢC BÁO NÀY TÔN VINH VÀ CA TỤNG.

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

Khách quan mà nhận xét thì Lm Dương đã đi quá xa, nếu không muốn nói là “lạm dụng” khi Ngài dùng tờ Thông Tin để đăng tải những bài “Đâu là Sự Thật”. Mục đích là để bào chữa cho những điều sai quấy mà Ngài đã làm; hướng dẫn sai lạc những văn kiện mà Ngài đã đệ trình lên ĐGM; bảo vệ và đánh bóng cho cái “ghế Chánh xứ”. Và lẽ đương nhiên Ngài phải gán ghép tất cả những lỗi lầm, những điều xấu xa cho giáo dân Họ Đạo, để dư luận có cảm tưởng rằng Lm Dương là toàn thiện. Nhưng mọi người sáng suốt đã thấu hiểu rõ, và chúng tôi đã vạch trần những điều sai sự thật ấy trong mục “Đây là sự thật”, để cảnh tỉnh Lm Dương. Nhận thấy cái mưu lược nói về cá nhân mình, về cái “ghế Chánh Xứ” cho bản thân mình đã bị bại lợi và thất bại, Lm Dương bắt đầu chuyển hướng. Trong tờ Thông Tin 263, phát hành ngày Chúa Nhật 26-10-86, mục “Đâu là sự thật” lại đưa ra những luận điệu để bênh vực cho đường hướng đồng hóa của ĐGM DuMaine.

Cốt mang lại một ấn tượng mạnh mẽ cho người đọc, để dễ dàng hướng dẫn sai lạc sau này, Lm Dương đã “phủ đầu” bằng một câu quá thiếu suy xét: “... từ trước tới nay nhất là từ năm 1984, các văn kiện của ĐGM gửi cho các Linh Mục hay cho giáo dân Việt Nam đều bị cắt nghĩa sai lạc”. Từ trước tới nay, khi phổ biến các văn kiện hoặc thơ từ của tòa Giám Mục, đều được phổ biến có cả bản

chính bằng anh ngữ. Những bản dịch rất trung thực do những vị học thức, có khả năng phiên dịch. Nếu họ cắt nghĩa hoặc dịch sai lạc, hẳn rằng Tòa Giám Mục đã đưa ra những chứng cứ để phản đối. Hơn nữa, với một cộng đồng lớn lao như ở đây, chúng ta không thiếu những người tài giỏi. Hẳn họ đã thấu hiểu những văn kiện của Tòa Giám Mục có ý gì. Xin Lm Dương đừng coi thường giáo dân Họ Đạo chúng tôi như vậy. Chúng tôi dư trình độ để hiểu rõ, thấu đáo những văn kiện của Tòa Giám Mục San Jose.

Thư ĐGM đề ngày 31-5-84, có viết: “Tôi vui lòng đón nhận những lời bình luận của quý Cha”. Chúng ta hãy trở lại tờ CHÍNH NGHĨA số 5 trang 18, trong văn kiện số 6, Lm Dương đã ghi: “Địa phận xác nhận cần phải có trung tâm mục vụ cho người Việt. Chúng ta rất sung sướng có như vậy. Cần phải nỗ lực hoạt động xây dựng và bảo tồn nó lâu dài. Trung tâm mục vụ chỉ dành cho các sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (chương trình ngắn hạn). Còn việc mục vụ bí tích thì phải cử hành tại các Giáo xứ địa phương. Những điều bàn luận trong mục này là theo tinh thần lá thư Đức Cha gửi cho các Linh Mục Việt Nam đề ngày 31-5-84”. Như vậy, Linh Mục Dương rất sung sướng và mãn nguyện với ĐGM là giáo dân Việt Nam chỉ cần trung tâm mục vụ thôi. Không cần giáo xứ, không cần họ đạo gì cả. Mà cái trung tâm mục vụ của Lm Dương chỉ để sinh hoạt thôi. Thí dụ như để hội họp, dạy nghề, văn phòng tìm việc làm, nơi giữ trẻ nhỏ, vân vân. Chứ không được cử hành Thánh lễ, không được làm các phép bí tích, mà các Thánh lễ và các phép bí tích phải cử hành tại các Giáo xứ Mỹ ở địa phương. Lm Dương ơi ! Ngài đã đệ trình lên ĐGM DuMaine rằng Ngài chỉ muốn họ đạo chúng tôi thành trung tâm mục vụ để sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội. Ngài đã không muốn chúng tôi có giáo xứ, Ngài đã không muốn chúng tôi có họ đạo, vì Ngài không tha thiết với con chiên Việt Nam. Vậy tốt hơn hết Ngài đừng về đây để đòi làm Lm Chánh Xứ của Họ Đạo NVCTTD này.

chuyện phiếm:

Y HỌC THƯỜNG THỨC

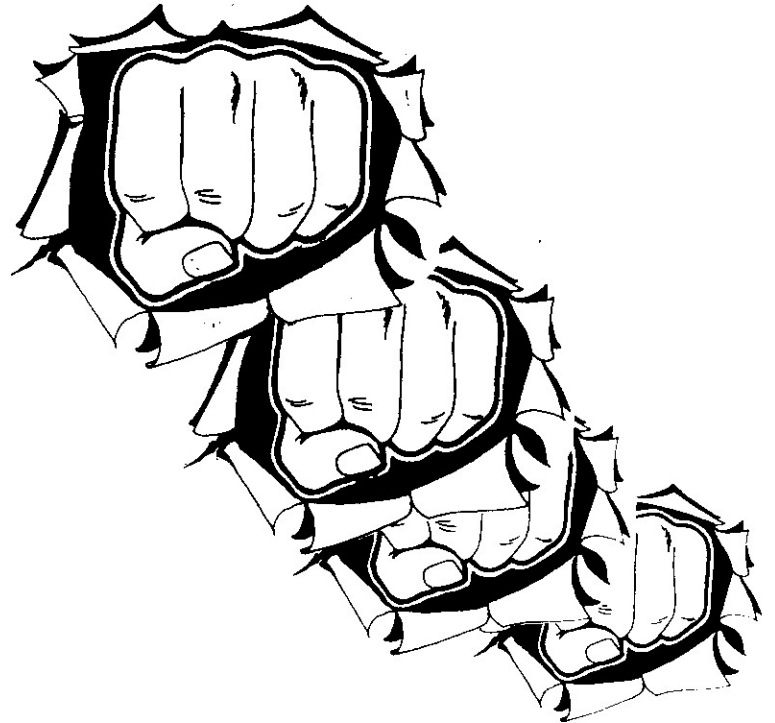
BỆNH ĐÁNH NGƯỜI

ĐÁNH NGƯỜI là một bệnh rất nguy hiểm, hay lây. Nó mang lại cho bệnh nhân, gia đình, bạn bè, phe nhóm, cấp chỉ huy và vị linh hướng nhiều tai tiếng không tốt. Nó có thể lây từ đàn ông sang đàn bà và ngược lại. Hoặc từ vợ sang chồng, rồi từ chồng sang con, chả thế mà người ta thường thấy bố vừa bị bệnh hành hạ, không đầy 5 phút sau người con cũng bị tương tự. Nhiều khi bệnh này còn lây từ những Chủ Tịch Phong Trào, Chủ Tịch Hội Đồng và Chủ Tịch Lực Lượng xuống những tà lọt một cách rất vô tư. Bệnh này do một số vi trùng độc gây nên. Giới cảnh y và quân y đang cố gắng bằng mọi phương cách để chặn đứng căn bệnh hay lây này. Thời gian vừa qua, bác sĩ tại sở cảnh y đã bắt quả tang hai con bệnh, họ đang bị trừng trị, phải khổ sở lắm thì tai mới qua, nạn mới khỏi. Tuy thế, vi trùng AN TÍCH sẽ đọng ở trong tim, óc và hồ sơ của hai con bệnh này suốt đời. Chúng ta hãy tìm hiểu nguyên nhân, triệu chứng và những phương pháp chữa trị.

I. NGUYÊN NHÂN VÀ TRIỆU CHỨNG. Có hai loại:

A. ĐÁNH LÊN. Vi trùng NHẤT ĐÁM có sẵn ở bệnh nhân từ lúc mới lọt lòng mẹ. Di truyền do bố hoặc mẹ để lại. Vi trùng sinh sôi nảy nở từ từ. Nhỏ tuổi thì hay nạt nộ những đứa em trong nhà, ra ngoài đường thì "nhát như thỏ đế", luôn bị những trẻ khác bắt nạt, khóc bù lu bù loa. Vào tuổi trưởng thành, vi trùng NHẤT ĐÁM sẽ phát triển mạnh và sau đó sẽ sinh ra vi khuẩn ANH HÙNG ROM, căn bệnh thực sự phát hiện rõ ràng.

Con bệnh thường lên vào đám đông người trong đền thờ, đứng ở góc kẹt. Sợ ánh sáng. Hai mắt lấm lét, không dám nhìn thẳng vào những người CÔNG LÝ và HÒA BÌNH. Lợi dụng lúc lộn xộn, con bệnh thường cào cấu, giật tóc, túm áo người khác, rồi la ó

ôm tõi. Những người mắc bệnh nặng thường có thêm vi trùng NẤU CHÁNH, vi trùng này hoạt động ở hai bàn chân. Vì thế con bệnh thường dùng hai bàn chân đạp lên những phụ nữ đã bị té.

Sau đó con bệnh sẽ trốn tránh và vội vã về nhà. Đóng kín cửa. Nằm dưới gầm giường, trốn trong tủ áo hoặc nhà xí. Không dám gặp ai cả. Sợ chuông điện thoại, sợ tiếng gõ cửa, sợ ánh sáng và sợ ánh đèn pin. Đặc biệt vì có máu MÁC CỎ và máu HÈN KÉM nên con bệnh chối rất hăng, không bao giờ chịu nhận là mình mắc bệnh ĐÁNH LÊN cả.

B. ĐÁNH BÙA. Thường thấy ở những người có máu HUNG HĂNG. Loại máu này dung dưỡng 3 thứ vi trùng CẤU THÁ, GHEN TỨC, và PHÁ RỐI.

Bộ óc của những người mắc bệnh này rỗng, nên chưa được rất nhiều vi trùng CẤU THÁ. Họ không suy xét gì cả. Chỉ cần mấy ông Chủ Tịch đốc một phát là con bệnh sừng sỏ lên ngay. Thường phát hiện ở phái nam. Họ rất sợ máy chụp hình và máy quay phim. Con bệnh có thể nhảy bổ lên vài chục thước tây, miệng la rùm beng, hai tay quờ quạng, xông tới giật máy quay phim hoặc máy chụp hình của người khác.

Vi trùng GHEN TỨC thường nảy nở ở phái nữ. Nhất là ở những bà có máu CHĂNG LỬA thuộc môn phái TU SỬ ĐỒNG HA. Giọng nói của con bệnh rất tốt, không cần loa phóng thanh cũng vang dội khắp sân nhà Thờ. Nhìn thấy người khác đẹp tươi hơn, nhất là khi nhìn thấy những người khác có CHÍNH NGHĨA hơn mình thì vi trùng GHEN TỨC liền hành hạ con bệnh. Nhảy vung lên, đánh túi bụi vào người ta hoặc vo tròn cuốn TÍN HẢO mà phạch phạch lên đầu người khác.

Vi trùng PHÁ RỐI thì thông dụng hơn, loại này ở trong cả phái nam lẫn phái nữ. Những người này có nhiều máu LUU VONG. Vi trùng này lan truyền mau lẹ. Những con bệnh này thích nhập hội vào các phong trào, hội đồng và lực lượng của nhóm Dương Gian. Con bệnh thường tụ họp ở những nơi kín đáo, bàn thảo kế hoạch. Đến đến thờ thì họ tụ lại từng nhóm, chiếm những ghế đầu. Vừa cầu khẩn vừa chửi rủa. Dưới bàn qui thể nào cũng giấu vài khúc gỗ, bù lông, tô vít ... mắt trước mắt sau, chỉ chờ ồn ào là lồng lộn lên, đánh loạn xạ ngẫu, như bị rối giây thần kinh.

II. PHƯƠNG PHÁP CHỮA TRỊ

Khi thấy con bệnh lên cơn việc đầu tiên là phải gọi bác sĩ quân y, cảnh y, kệt lăm thì thú y cũng được. Nhưng bác sĩ lực lượng này sẽ xếp nhẹ nhàng hai tay của con bệnh ra phía sau. Sau đó họ dùng loại băng keo băng kèm để kiềm hai tay con bệnh cho đỡ phần vung vít. Hai bác sĩ xách nách con bệnh và lôi đi. Thường thì lôi tới xe cứu thương nhỏ, 4 chỗ ngồi, có còi hụ những khi có người lỗi luật lưu thông. Bác sĩ bắt con bệnh đứng dạng hai chân, gục mặt xuống và bắt mạch từ đầu đến chân. Thế rồi họ mở cửa xe

và “phịch” một cái, con bệnh đã nằm gọn trong xe lồng sát. Nếu bệnh nặng, thường thì bác sĩ cho vài liều thuốc DÙI CUI trước khi chở về nhà thương để làm biên bản, chờ ngày ra tòa giải phẫu.

Sau khi giải phẫu, họ chích vi trùng AN TÍCH vào bệnh nhân. Vi trùng này sẽ liên kết với con bệnh suốt đời, theo phương pháp “lấy độc trị độc”.

Một số con bệnh khi đang được bác sĩ chữa trị thường vỗ ngực khoe rằng có thân quen và về phe phái của quan quyền mũ đỏ, nhưng vô ích vì phương pháp CÔNG BÌNH mà các bác sĩ cảnh y áp dụng khá công hiệu.

Ở những vùng thiếu bác sĩ, người ta hay nhờ tới Thượng sĩ, Trung sĩ, Hạ sĩ và binh sĩ, nhưng tốt hơn cả thì nên nhờ Lục sĩ để chữa trị.

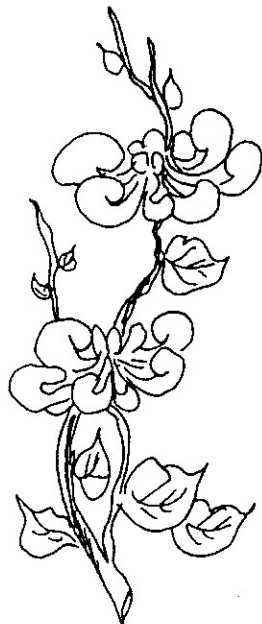
Cấm chỉ **KHÔNG** được dùng các thứ sau đây:

- Cao dán Thiếu ĐỨC TIN.
- Thuốc đau bụng DƯƠNG GIAN.
- Dầu cù là nhãn hiệu THƯỢNG SĨ CÁN CHÍNH
- Thuốc chuột hiệu TÍN HẢO
- Thuốc đau ruột dư GIÁO GIAN
- Thuốc nắn bóp hiệu LUU VONG

Phải dùng những loại thuốc bổ sau đây:

- BÁC ÁI
- CÔNG BÌNH
- AN HÒA
- ĐỘ LƯỢNG
- CÔNG LÝ
- HÒA BÌNH
- CHÍNH NGHĨA

Bác sĩ NGUYỄN CÔNG HIỆU
Giám đốc bệnh viện ĐÁ THƯƠNG

CẢI CHÍNH

Trong số báo 14 đề ngày 4-10-86, chúng tôi có nhắc đến chức vụ của Ông Trưởng Khu Milpitas Hoàng Ngọc Văn, nguyên Tổng Thư Ký của Hội Ái Hữu Địa Phận Vinh. Thực sự, Ông Hoàng Ngọc Văn là nguyên Thư Ký Chi Hội Địa Phận Vinh tại Campbell. Chúng tôi thành thật xin lỗi ông Trưởng Khu Hoàng Ngọc Văn.

PHIẾM LUẬN

Đọc bản Tuyên Cáo của cái gọi là Lực Lượng Cựu Quân Cán Chính Công Giáo tại San Jose, phổ biến trên tờ Tín Hữu số 3 phát hành ngày 25/10/86, người khó tính cách mấy cũng phải phì cười vì nhiều cái ngớ ngẩn của nó. Bản tuyên cáo ấy có 4 cái “xét rằng” và 3 cái “quyết định” mang rất nhiều tính chất khôi hài mà nhiều người cho rằng nếu không viết, không nói ra được ắt phải đầy bụng mất. Chúng tôi xin lược qua từng cái “xét rằng” và “quyết định” ấy như sau:

Xét rằng 1: Trên 2000 giáo dân, có địa chỉ và số phone đảng hoàng ký tên thỉnh nguyện Đức Cha Pierre DuMaine xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân cho họ, chiếu điều 518 Bộ Tân Giáo Luật, và không chấp nhận Cha Lưu Đình Dương, một LM Việt Nam ủng hộ lập trường của Đức Cha nhằm đồng hóa Giáo dân VN và các Giáo xứ Mỹ địa phương, căn cứ theo thư của Đức Cha gửi cho các Linh Mục Việt Nam trong địa phận, đề ngày 31/5/84 cho rằng “... đi ra ngoài luật lệ và trật tự của Giáo Hội”?

Xét rằng 2: Có ai không đồng ý “... mọi bất đồng nội bộ nên phải được giải quyết theo khuôn khổ luật lệ của Giáo Hội” đâu?

Xét rằng 3: Đây là cái “xét rằng” buồn cười nhất. Có ai dám nói gì đâu? Ai không bảo toàn uy quyền của Giáo Hội, ai không đặt quyền lợi Tổ Quốc của người Việt Quốc Gia lên trên hết đâu, mà phải hò hét, cổ võ chi cho mệ và cho nhảm?!

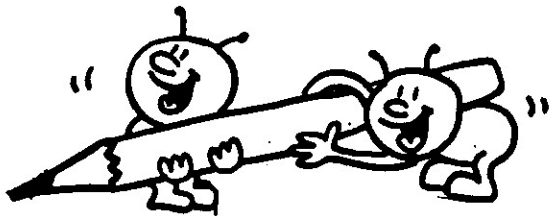
Xét rằng 4: “Việc tranh đấu bạo động không thích hợp cho bất cứ một tôn giáo nào”. Chắc chỉ thích hợp cho Lực Lượng Quân Cán Chính mà thôi? Điển hình qua việc Ông Vũ Văn Xán vô cớ nhảy vào đánh đập một người đang quay film một hoạt cảnh vô tội vạ ngoài nhà thờ St. Lucy ở Campbell lúc giáo dân đã ra về gần hết, và một cô gái đã trưởng thành (cũng thuộc nhóm ông) đánh một bé gái 16 tuổi trong khi em đang phát báo Chính Nghĩa (mà lúc ấy báo Tín Hữu của nhóm ông cũng đang được phát theo kiểu trăm hoa đua nở)

giữa thanh thiên bạch nhật, trước mặt Cảnh Sát, đến nỗi cảnh sát phải “âu yếm” công tay hai giáo dân quý hóa này về bót, lập vi bằng, chờ ngày ra tòa lãnh án. Ngoài ra, cái “xét rằng” 4 này cũng làm cho người ta thắc mắc rất nhiều. Xin hỏi nhỏ ông “Chủ Tịch Trần Văn Ngọc” trong tôn giáo “việc tranh đấu bạo động không thích hợp” vậy chắc ở các tổ chức khác có tính cách từ thiện, ái hữu thì mặc sức, tha hồ và thả cửa bạo động? Giả sử ông “Chủ Tịch Lực Lượng Quân Cán Chính” là chủ tiệm bán cá, người mua mà mặc cả, hoặc chê cá ươn thì ông và nhân viên của ông được quyền bạo động? Vì cái tiệm cá của ông đâu có phải là một tổ chức tôn giáo? Ông quan niệm, ông sáng suốt, ông tài ba như thế thì dân chỉ còn một nước từ chết tới bị thương mà chớ!

Bây giờ mình bàn về 3 cái “quyết định” nghe ông “Chủ Tịch”.

Quyết định 1: Lực lượng của ông thành lập chỉ để “... theo dõi mọi biến chuyển của nhóm tranh đấu...” thế còn nhóm kia thì sao, chẳng lẽ nhóm tranh đấu, tranh đấu với không khí, với bóng ma vô hình? Sao ông chỉ theo dõi có one way thôi vậy? Ông công bằng vừa vừa thôi, công bằng kỹ thế được phong thánh sớm quá, để giáo dân ở lại “chống khách đày này” ai hướng dẫn, ai giúp đỡ? “... và

phối hợp với các cơ quan, các giới chức có thẩm quyền...” câu này làm cho người ta liên tưởng đến máy bay, tàu bò, mặt nạ chống hơi độc v.v... ghê quá, đệ III thế chiến chẳng? Loại “ngáo ộp” này coi bộ không ăn khách lắm. Và “... để giúp đỡ các giáo dân VN tham dự vào các chương trình phụng vụ”. Ủy viên phụng vụ có khác! Nghe tên, biết KBC liền! Từ trước tới nay, thường thì chương trình phụng vụ phụng vụ ủy viên phụng vụ cơ mà, sao nay ông lại làm ngược lại, chắc ông muốn cải cách, canh tân Giáo Hội? Sao ông can đảm thế, ông hô hào như vậy không sợ các tu sĩ mất job sao? Nghe câu “quyết định” này, người ta có cảm tưởng ông là một nhà tu hành chính hiệu con nai vàng! Chỉ tiếc rẻ một điều, giả thử cái Lực lượng của ông ra đời sớm hơn, chẳng hạn khoảng năm 1975, thì có phải “giáo dân giữ đạo cho nên” biết bao. Tôi lo buồn rất nhiều cho những giáo dân đã ra đi trước khi cái lực lượng của ông được thành lập, họ không được ông “giúp đỡ, hướng dẫn vào các chương trình phụng vụ”, chẳng biết họ có được “về nơi mát mẻ và bằng an” không? Phí!

Quyết định 2: Sao lại “cựu” Ban Chấp Hành? Có lẽ ông muốn nhắc đến ông thì phải. Hơn 2000 giáo dân dâng thỉnh nguyện xin thành lập Giáo Xứ Thế Nhân, riêng ông thì phản đối, nghĩa là ông phản lại ý dân, những người đã nặn ra ông, cho nên ông là “cựu”. Số thành viên Ban Chấp Hành còn lại hiện nay là những người vâng lệnh giáo dân, đạo đạt thỉnh nguyện của họ lên bề trên, thì dù dốt cách mấy cũng biết đây là Ban Chấp Hành được dân tín nhiệm và ủy quyền, do đó, không phải “cựu” mà là đương nhiệm. Còn bảo rằng BCH đã bị Cha Sullivan giải tán thì lại buồn cười hơn nữa. Không khai sinh sao lại có quyền khai tử nhỉ?! Chuyện này

chỉ có thể xảy ra ở các nước CS thôi chứ, sao lại xảy ra ở Mỹ, một nước Tự Do được? Ông “kêu gọi BCH Cộng Đồng CGVN và Ủy Ban Bảo Vệ CL & HB hãy chấm dứt ngay mọi hành động khiêu khích.” Ông tỉnh hay mê vậy, ông lộn rồi chẳng? Xin mời ông quá bước đến Văn Phòng Cảnh Sát ở Campbell lấy một bản copy về việc cảnh sát truy tố ông Vũ Văn Xán và một cô gái can tội hành hung người khác, sắp “được” ra tòa nay mai, như tôi đã trình bày ở cái “xét rằng” thứ 4 ở đoạn trên, tự khắc ông sẽ tỉnh lại, không mê ngủ nữa. Hay Ông lại định rửa tay kiểu Phi La Tô? Ông dạy “Việc Giáo Hội nên để cho thẩm quyền Giáo Hội giải quyết...” thì có ai thắc mắc, khiếu nại gì đâu? Hay ông “Chủ Tịch” của lực lượng Cựu QCC định nhảy ra giải quyết, nên mới rào đón kỹ vậy? Phần chúng tôi thì “em chả dám”.

Quyết định 3: Xin được góp ý thật vấn tắt: Xin được như vậy, Amen.

Biết rồi khổ lắm nói mãi.

Đọc xong bản tuyên cáo, tuyên chôn trên, tôi lại xực nhớ tới một câu chuyện ngày xưa. Chuyện kể rằng: ... ngày xưa, có hai vợ chồng nhà kia, vợ thì khôn ngoan, còn chồng thì không được thông minh lắm. Một hôm, người vợ trách chồng rằng: Người ta thì đi họp đi hành, đi đình đi đám, sao bố mày cứ lẩn quẩn ở nhà, một xó nhà ba xó bếp, không biết mở mắt mở mày với thiên hạ? Người chồng bị “chạm nọc”, tức lắm. Sáng hôm sau, bảo vợ lo hầu hạ com bung nước rót đầu đó, để ra đình làng hội họp, bàn việc nước, việc dân cho bu nó... biết mặt. Chồng đi được một đời, người vợ mới len lén len ra xem tình hình chồng mình họp hành ra làm sao, mở mày mở mặt đến cỡ nào, thì thấy ông chồng “quý hóa” đang giả làm bò cho mấy đứa con nít cưỡi, đang bò bốn chân, nhai bã mía, nhai một cách rất ... lẩm liệt!

Chuyện chỉ kể đến đoạn ấy, không thấy nói gì đến phản ứng, hãnh diện của cô vợ, tiu nghỉu ra làm sao, chả biết nàng có than thở với Phong Trào Bảo Vệ Đứng Tim gì không, có đăng vào tờ Tín ... Nghĩa, có đem nội vụ ra khiếu nại tại Hội Đồng Giáo Gian, hoặc có nộp đơn tại tòa án lý dị, chỉ biết có thơ rằng:

*Người làm ta cũng học làm,
Trâm anh thế phiệt bán than cũng đòi.*

**Em gái
LÊ THỊ NHU HOA**

TUYỂN DỤNG

NHÂN VIÊN

Lực lượng Cựu Sĩ Nông Công Thương Bình Công Giáo Tại San Jose cần tuyển dụng một Chủ Tịch, ngạch Phù động Đồng Hóa Dân Việt với chỉ số lương 282. Ứng viên phải hội đủ điều kiện sau đây:

- Hạnh kiểm tốt xấu không cần thiết, tuổi từ 40 đến 50.
- Cao tối thiểu 1m65, nặng trên 55 ký, sức khỏe đầy đủ.
- Có văn bằng Tiểu học hoặc Chứng chỉ tương đương.
- Nếu đã phục vụ trong các lực lượng quân sự hay bán quân sự tại Việt Nam trước, phải có cấp bậc từ Thượng Sĩ trở xuống.
- Phải chịu khó mặc áo vét và đeo kính râm.
- Phải biết đọc Sách Thánh và Lời Nguyễn Giáo dân.

Hồ sơ ứng tuyển xin đính kèm 3 ảnh 4x6 (chụp sau gáy) và gửi về địa chỉ dưới đây trước ngày 2/11/86. Hồ sơ trúng tuyển ở xa sẽ được căn cứ trên con dấu của nhà bưu điện. Địa chỉ gửi hồ sơ:

LLCS/NC/TB/CG/VN/SJ

c/o Tôn Thất Sách

P.O. Box 8141

5712 The Aha! ô-hô!

San Jose, Ca 95126

Ghi chú: Nếu không có ứng viên nào nộp đơn, Lực lượng sẽ tự động giải tán vào ngày 2/11/86 nhằm lễ Các Đẳng Linh Hồn.

RAO VẶT RAO VẶT

Cần một người lo lau bụi bặm cho chiếc ghế Chánh Xứ đã không sử dụng hơn ba tháng. Xin gọi Mùi,

Cần nhiều thanh gỗ ngắn, khoảng hơn gang tay, có đóng sẵn đinh ở một đầu để dùng trong các Thánh Lễ. Liên lạc Bà Đập .

Tiệm bán ghế nổi tiếng chuyên sản xuất Ghế Chánh Xứ bằng gỗ quý cẩm lai, có bọc nhung đỏ. Ai muốn dùng gấp hoặc ngồi thử xin mời đến phòng trưng bày vào lúc ban đêm, lúc mọi người đã ngủ. Địa chỉ 685 Singleton Rd.

Cần những thợ chửi tục có chứng chỉ hành nghề, làm việc vào các chiều thứ bảy và Chủ nhật. Xin liên lạc Phong Trào Bảo Vệ Đánh Nhau .

Một hãng sản xuất hình nộm cần mua 23 bù nhìn đang cầm giỏ để trưng bày trong các tủ kiếng. Xin gọi Ông Tôn thất Nghiệp .

Cần nhiều cần câu thật tốt để câu giờ. Xin biên thư về Tòa Gậy Mủ (chỉ nhận thư viết bằng tiếng Anh.)

Cần rất nhiều giấy phép thành lập phong trào, hội đồng, lực lượng. Ai có sẵn giấy phép dư không dùng, xin nhượng lại cho Phong Trào Bảo Vệ Các Đẳng với giá cao.

Cần thật nhiều nón sắt và áo giáp để đề phòng đánh lén. Liên lạc Giáo dân Họ Đạo NVCTTD.

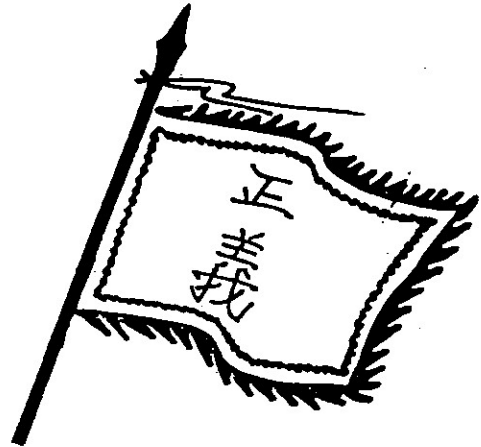
*Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo*

THỜI KỶ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

THỜI KỶ THƯƠNG THUYẾT: BINH CÔNG CÁN THIÊN GIÁO HOÀI QUỐC.

Sáng sớm ngày 22 tháng 10 năm Bính Dần 1986, tinh thần dân chúng HOÀI QUỐC hoang mang giao động về nguồn tin **sứ giả của Quan Khâm Sai PHỤNG LỄ NGHI là Chương Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP đã âm thầm rời khỏi HỒ SINH mà không một lời giải thích.**

Trong lúc ấy, tờ HỒ SINH THỦY NGÂN CÔNG BÁO cho biết vị sứ giả phải về MINH SƠN gấp và sẽ trở lại HỒ SINH trong một thời gian ngắn. Dân chúng của Doanh TUẤN GIÁO suy luận rằng: Giải pháp cho cuộc xung đột giữa Triều đình THẠCH ĐỔ MA và dân chúng HOÀI QUỐC đã được vị sứ giả đệ trình, nhưng Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA nhận thấy có những bất lợi về phía Ông nên đã tìm kế hoãn binh để khỏi phải chấp nhận giải pháp ấy.

Trong khi đó, sau ba tháng hoạt động, BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ THÁI BÌNH ngày càng phát triển mạnh, tạo thanh thế lẫy lừng và lôi cuốn dân chúng khắp nơi kéo về hợp tác rất đông. THAM MUU BỘ của LỘ DUNG hoảng sợ, quyết định dùng kế hoạch tâm lý để hóa giải thực lực của phe chống đối. Kế hoạch này là làm sao có được nhiều bang, hội khác nhau cùng lúc bày tỏ lập trường ủng hộ chính sách Triều đình. Họ tức tốc cho thành lập một tổ chức có tên là Đạo Quân BINH CÔNG CÁN THIÊN GIÁO HOÀI QUỐC và cử quan Thượng sãi TRANG BẠCH THỔ làm Chủ Đạo. Đêm 22 tháng 10 năm Bính Dần 1986, LỘ

DUNG đã âm thầm làm lễ xuất quân cho đạo quân kể trên. Đây là buổi lễ xuất quân ly kỳ nhất trong lịch sử HOÀI QUỐC. Tất cả đều được tổ chức trong bóng tối, không một người dân nào được mời đến tham dự. Cả vị Chủ Đạo cũng không biết đạo quân của ông ta có bao nhiêu người. Trong một gian phòng nhỏ tối tăm không một chút ánh sáng, quan Thượng Sãi TRANG BẠCH THỔ đã tuyên đọc lời hiệu triệu đầu tiên gửi cho ba quân tướng sĩ. Trong bộ võ phục ba mảnh màu nâu của Âu phái, cổ đeo yếm bài màu đỏ hình khô mực mà ông vẫn thường mặc trong những ngày đại lễ tại Doanh TUẤN GIÁO lúc trước, quan Thượng Sãi TRANG BẠCH THỔ tay cầm một ngọn nến chỉ đủ soi sáng những hàng chữ viết rất nguệch ngoạc trong tờ hịch. Xuyên bóng tối, ông thầm nghĩ đạo quân của ông có lẽ rất đông, và có thể đứng chật cả gian phòng nhỏ hẹp. Ông lấy giọng nghiêm trọng, nhìn xuống tờ hịch và bắt đầu kể tội nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH... Sáng hôm sau, những người ủng hộ LỘ DUNG hân hoan ra mặt. Họ nghĩ rằng phía ủng hộ Triều đình vừa có thêm một đạo quân hùng hậu do một vị nguyên soái tài ba lãnh đạo. Và họ kháo nhau về huyền thoại TRANG BẠCH THỔ...

Tục truyền rằng khi còn ở HOÀI QUỐC, TRANG BẠCH THỔ đã làm đến chức Thượng Sãi trong lực lượng CẢNH BỊ HOÀI QUỐC. Dưới quyền sinh sát của ông có hai vị quan khác: một giữ chức Trung Sãi Công Văn lo quản thủ hồ sơ giấy má, người còn lại được phong làm Mã Phu Công Xa lo việc vận

chuyến và xê dịch. Vì ở trong lực lượng **CẢNH BỊ** nên Thượng Sãi **TRANG BẠCH THỔ** có nhiệm vụ bảo vệ dân chúng tại các thị trấn trong khi các đạo quân tinh nhuệ khác phải trấn thủ lưu đồn tại các biên ải xa xăm. Với bộ võ oai vệ và lối cầm quân độc đáo, Thượng Sãi **TRANG BẠCH THỔ** đã xông pha ngang dọc trên các nẻo đường của đế đô **SÀI THÀNH**. Mùa hè năm Mậu Thân 1968, khi bọn Rò **HỒ** liều mạng xua quân đánh phá khắp lãnh thổ **HOÀI QUỐC** lần thứ hai, Trấn **ĐẠI THỊ** - nơi có

tư dinh của quan Thượng Sãi - nằm sát đế đô **SÀI THÀNH** cũng bị tấn công dữ dội. Quan Thượng Sãi đã anh dũng chỉ huy gia nhân trấn giữ cổng tiền và cổng hậu của tư dinh. Trong những lúc nguy kịch, bọn gia nhân vẫn thường chạy vào cấp báo tình hình cho **TRANG BẠCH THỔ**. Chúng phải đập cửa thư phòng của quan Thượng Sãi và đứng đợi rất lâu vì cửa luôn luôn khóa chặt. Những lúc ấy, giọng nói của ông yếu ớt từ trong phòng vọng ra: "Hãy bình tĩnh, Ta sẽ bày thế trận để đối phó". Một tên gia nhân hơi lảng tai nghe như có tiếng nghiến răng của quan Thượng Sãi. Trái lại những đứa khác biết rất rõ chủ tướng của chúng. Trong những lúc thập tử nhất sinh, hai hàm răng của quan Thượng Sãi không bao giờ chịu nằm yên.

THỜI KỶ THƯƠNG THUYẾT: ĐÁNH RƠI MẶT NẠ.

Trong những tuần lễ sôi động trong tháng 10 năm Bính Dần 1986, sau các buổi tế tự tại các Đền thờ, người **HOÀI QUỐC** lại nhận được một tờ hịch đặc biệt có tên là "YÊU TINH" do **ĐẠO QUÂN TỬ THỦ ĐỨC TIN** phân phát. Đạo quân nòng cốt của **LỘ DUNG** gượng gạo cho phổ biến tờ hịch trên để chống chọi với hịch **CHÁNH ĐẠO** của **BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ THÁI BÌNH**. Vì yếu kém thực lực về mặt tài chánh cũng như về nhân sự, bài vở trong tờ hịch "YÊU TINH" phải vay mượn, chép lại rất nhiều từ một tờ công báo lá cải của **HOÀI QUỐC**. Dân chúng ở Doanh **TUẦN GIÁO** biết rõ xuất xứ của tờ hịch nên đã tẩy chay quyết liệt, không đón nhận và cũng không màng lưu tâm đến.

Cho đến cuối tháng 10 năm Bính Dần 1986, số dân ủng hộ Triều đình và Tổng Trấn **LỘ DUNG** vẫn còn rất ít. Mặc dù có tất cả ba tổ chức đứng làm hậu thuẫn là **ĐẠO QUÂN TỬ THỦ ĐỨC TIN**, **HOÀI QUỐC NHÂN DÂN THIÊN GIÁO HỘI** và **ĐẠO QUÂN BINH CÔNG CÁN THIÊN GIÁO HOÀI QUỐC**, nhân sự điều hành tất cả ba cơ cấu này vẫn do **THAM MUU BỘ** của **LỘ DUNG** quán xuyến. Để chống lại với khí thế dũng mãnh của **BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ THÁI BÌNH**, cả ba tổ chức trên đều lấy chiêu bài bất bạo động, ôn hòa của **THIÊN GIÁO** làm vũ khí để lên án những người chống đối. Trong cuộc tấn công **BANG HÀNH SỰ** ngày 19 tháng 10 năm Bính Dần 1986 tại Đền thờ **SANH LƯU XINH**, chiêu bài ôn hòa của phe **LỘ DUNG** bắt đầu cho thấy có sự giả tạo. Và ngày 26 tháng 10 năm Bính Dần 1986 thì mặt nạ đạo đức hoàn toàn rơi xuống để lộ những con người thật vẫn thường rêu rao là luôn luôn giữ luật của **THIÊN GIÁO**.

Để có gắng thực hiện kế hoạch cướp quyền kiểm soát, trong hai tuần liên tiếp, **THAM MUU BỘ** của **LỘ DUNG** điều động toàn bộ lực lượng của họ đến các Đền thờ để gây rối. Họ dựa vào thế lực của Triều đình để ngăn chặn những công việc thường lệ của những người trong **BANG HÀNH SỰ**. Họ dùng những phụ nữ chanh chua, đánh đá với những lời lẽ thô tục để chửi bới, khiêu khích và gây hấn với những người thuộc **CHÂN LÝ THÁI BÌNH**.

Những người của LỘ DUNG đã mặt sát, tấn công phe chống đối ngay cả trong các Đền thờ. Để đáp lại, nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH một mực tránh né các cuộc chạm trán với những người gây hấn vì biết đó là kế hoạch thâm độc của Triều đình đang dùng những người HOÀI QUỐC tiêu diệt người đồng chủng. Càng tránh né, phe LỘ DUNG càng được thế, và cuối cùng sự quá khích đã đưa họ đến bước tiến hung bạo.

Sáng ngày 26 tháng 10 năm Bính Dần 1986, lực lượng CẢNH BỊ của Trần Cẩm Báo kéo đến Đền thờ SANH LƯU XINH rất đông để giữ trật tự cho buổi tế tự hôm ấy. Buổi tế tự diễn tiến một cách êm thấm và dân chúng kéo nhau ra về trong vòng trật tự. Lúc bảy giờ Mộc Túc Cước ĐÌNH THIẾU GIA của CHÂN LÝ THÁI BÌNH đang dùng máy thu ảnh ghi lại những sinh hoạt thường lệ thì bất thành linh một tên ma đầu của phe LỘ DUNG phi thân đứng sát người của ông. Bằng một thủ pháp của những cao thủ ma đạo, lão ma đầu xòe năm ngón tay to lớn thô tục, phóng một luồng chưởng phong vào chiếc máy thu ảnh của ĐÌNH THIẾU GIA. Người dũng sĩ của Doanh TUẤN GIÁO liền nghi ngay ra một diệu kế. Ông giả bộ lão đảo về phía sau. Lão ma đầu không bỏ mất cơ hội, mồm không ngớt

dùng khẩu chưởng hạ cấp thối phù phù vào mặt của ĐÌNH THIẾU GIA, mười ngón tay biến thành hai trảo sắc bén trong thế “Cường San Thảo Khẩu” bấu chặt vai của Mộc Túc Cước ĐÌNH THIẾU GIA lôi về đằng sau, kéo lê xềnh xệch. Hành động hung bạo, thô bỉ, tấn công người trái phép không thể nào được chấp nhận tại Vương quốc HỒ SINH. Lập tức, quân CẢNH BỊ xô ập vào, chụp lấy hai tay của lão ma đầu, bẻ quặt ra sau như bẻ cánh gà và ném vào tù xa.

THAM MUU BỘ của LỘ DUNG như từ trời rơi xuống, bàng hoàng về cách đối xử của quân CẢNH BỊ vì chúng vẫn hằng yên chí lực lượng CẢNH BỊ của Trần CẨM BÁO lúc nào cũng đứng về phe của Triều đình. Bỗng có tiếng la ó vang dội từ một góc sân. Mọi người quay nhìn về hướng có tiếng la thì bất gặp một nữ ác ma cũng của phe LỘ DUNG đang coi trời đất bằng vung, dùng thủ pháp thô bạo tấn công một thiếu nhi của CHÂN LÝ THÁI BÌNH. Tên nữ ma đầu dùng tờ lịch cuốn tròn như một đoản côn, đập tới tấp vào đầu của đối thủ, tay kia không ngớt phóng chưởng liên tiếp vào ngực đối thủ. Để chứng minh cho công luận HOÀI QUỐC và HỒ SINH là những người ủng hộ Triều đình, cả nam lẫn nữ, đều thích xử dụng bạo lực, quân

CẢNH BỊ không để mất cơ hội, thộp cổ tên nữ ác ma, cũng trối thúc ké và ném vào tù xa cạnh lão ma đầu đang ngồi ủ rũ. Người HOÀI QUỐC có mặt lúc ấy cảm thấy nhần tâm vì thái độ hung bạo của những người thuộc phe LỘ DUNG. Họ nghĩ ngay đến những lời chối tội của những kẻ giả đạo đức sẽ dùng để phủ nhận hành động xấu xa vừa xảy ra.

Tục truyền rằng lúc bấy giờ hai tên quân tâm phúc của LỘ DUNG phóng ngựa như bay về Triều đình để cấp báo sự việc. Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA vội cho vời Tể Tướng XÚ UẾ VÂN và Tổng Trấn LỘ DUNG về Triều gấp để tìm cách đối phó. Chỉ trong khoảnh khắc, toàn gia của lão ma đầu phủ phục trước sân rồng kể lễ thảm thiết về tai họa vừa mới giáng xuống. Một người khóc lóc tả oán:

— Muôn tâu Bệ hạ, Chủ gia của chúng con là VÃN XỨ ĐẦU ĐÀ ở Trấn Bắc HỒ SINH xưa nay vẫn một lòng trung thành với Triều đình và tận tâm phò Tổng Trấn LỘ DUNG. Chúng con đã cố gắng thi hành tất cả chỉ thị của THAM MUU BỘ. Hôm nay, cúi xin Lệnh Cửu Trùng thi ân, tìm cách cứu Chủ gia chúng con khỏi vòng lao lý, ơn này chúng con nguyện làm thân khuyển mã để đền đáp.

Hoàng đế THẠCH ĐỔ MA lạnh lùng quay sang Tổng Trấn LỘ DUNG:

— Có đúng những tên này là người của Tổng Trấn không?

LỘ DUNG lớn tiếng một cách quyết liệt:

— Muôn tâu Bệ hạ, kẻ hạ thần đã xem lại danh sách dân đinh đến cả chục lần mà không thấy tên nào là VÃN XỨ ĐẦU ĐÀ cả.

Bọn thứ dân đang phủ phục trước sân rồng giạt mình đánh thót. Chúng đứng bật dậy như những chiếc lò xo, mồm há hốc, ngạc nhiên tột cùng về những lời vừa thốt ra từ cửa miệng của vị Tổng Trấn thân yêu. Bất thình lình Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA đập mạnh tay xuống chiếc án thư, quát to:

— Láo thật, Quân này láo thật. Đã làm những điều ngang ngược mà còn dám nhận là thần dân của Triều đình ta. Cận vệ đâu, lôi cổ chúng ra ngay, không ta lại gọi CẢNH BỊ ném tất cả vào ngục bây giờ.

Bọn người nhà của VÃN XỨ ĐẦU ĐÀ hồn phi phách tán, ù té chạy bay ra ngoài. Chúng hoang mang như rơi vào vực thẳm. Chúng vừa khóc vừa bù lu bù loa, vừa tức, vừa giận vừa sợ, vừa lo. Đi ngang nhà bếp của hoàng cung, chúng thấy một tên thị vệ đang bung một chậu nước đổ vào một cái rãnh thật sâu. Cái chậu này Hoàng Đế vẫn thường đựng nước để rửa tay sau những cuộc họp triều chính quan trọng. Hôm ấy, nước rửa tay có ánh hồng như pha máu.

-Còn Tiếp-

Tể Tướng XÚ UẾ VÂN

Giáo Học THIÊN TRANG

BẠC TRANG Hán Tử